

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

ספר

כִּי לֹא יֵדַח מִמֶּנּוּ נִידָח חֵלֶק שְׁמַיִנִי

דברי הנער בן 15 שעבר מוות
קליני ומה שראה בעולם העליון

והוא ספר

נבואות הילדים

יָצָא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"
בְּעִיה"ק בֵּית שְׁמֹשׁ תּוֹבֵב"א
כ"ב חֲשׂוֹן תּשׁע"ז לַפ"ק

0527651911

זוהר - תורה
חלק היומי

4
mp3
13 שעות

70 ₪

ספר שמות חלק ב'

מפי הרב אריה ברדה
קריינות רדיופונית
עריכה: רוני אהרן הרמן

בשיתוף מפעל הזוהר העולמי
האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

לצפיה:
YouTube
ב"אריה ברדה"

כל הזכויות שמורות. אין להעתיק. ניתן להשיג את הדיסק: בטל. 054-4577956 או באתר: WWW.ARYEBERDA.CO.IL

ספר

כי לא ידח ממנו נדח

חלק שמיני

והוא ספר נבואות הילדים

דברי הנער בן 15 שעבר מוות קליני ומה שראה בעולם העליון

ליקוט גדול ונפלא מהזוהר הקדוש ש"ס ומדרשים וכתבי האריז"ל ותלמידי בעל שם טוב זי"ע קב הישר וספרי יראים ועוד, בכל הנוגע לנבואת הילדים שהוא ההכנה לביאת המשיח, הקרוב מאוד מאוד, אשר על ידיהם יתגלה שצריכים תיכף לחזור בתשובה, וכל מי שיחזור בתשובה ינצל מחבלו של משיח, ומה שיעשה יעשה המלך המשיח מהרה יגלה, **אמן כן יהי רצון**, ועוד מאמרים חוצבי להבות אש מדברי הזוהר הקדוש בעניני הגאולה והיכל קן ציפור, שנזכה בקרוב למלך המשיח.

ליקוט מקיף כזה עדיין לא ראה אור הדפוס עד היום הזה.

תוכן הספר ומהותו להנחיל דרך תורת אמת היא תורת הרשב"י זי"ע לכל ישראל הבא להינצל מחבלי של משיח שהוא על ידי לימוד תורת הסוד, אשר מימיו אנו שותים ולאורו אנו הולכים, ובו אנו נגאלים, כמו שכתב המקובל הקדוש רבי **אברהם אזולאי** זי"ע **אזקנו של החיד"א בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי זי"ע**, בספרו **"אור החמה"** על ה**"אדרא דמשכנא"** (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, **"אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב**

ד כי לא ידח ממנו נדח ❖ חלק שמיני ❖ דברי הנער במוות קליני מה שראה בעולם העליון

בְּגוֹוֹן, עַכְל"ק. הָאֵם יֵשׁ שְׂמִיחָה גְדוֹלָה מְזוֹ, עַל כֵּן רָאוּי לַעֲשׂוֹת
סְעוּדַת מְצוּהָ. וּבְנוֹדָאֵי כְּאֶשֶׁר יִבְקֹשׁ וַיִּתְפַּלֵּל בְּזָכוֹת הַרְשָׁב"י
תִּתְקַבֵּל תְּפִלָּתוֹ וְתַעֲשֶׂה בְּקִשְׁתּוֹ.

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי

כ"ב חשון תשע"ו

בתוכן

אחד עשר פרקים

פרק א. ונבאו בניכם ובנותיכם (יואל פ"ג)

פרק ב. ליקוט רחב מספר הזוהר הקדוש.

פרק ג. מסוד החשמל לרבי יקותיאל פיש

שליט"א

פרק ד. חסד לאברהם

פרק ה. אשרי חלקו של מי שיזדמן וינצל

באותו זמן

פרק ו. מכתבים שהתקבלו במערכת

ותגובות שנתנו על המוות הקליני

פרק ז. המשך סיפור המוות קליני

פרק ח. "נבואת הילד"

פרק ט. עולי הרגל ומקורות

פרק יא. נבואה בילדים

ספר

כי לא ידח ממנו נידח חלק שמיני

דברי הנער בן 15 שעבר מוות קליני ומה שראה
בעולם העליון

זהו ספר

נבואות הילדים

פרק א.

ונבאו בניכם ובנותיכם (יואל פ"ג)

הנביא יואל מתאר שלפני יום ה' הגדול והנורא אנשים
ובחורים יקבלו חלומות וחזיונות לגבי ארועים ערב גילוי משיח:

(א) והיה אחרי כן אשפוף את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם
ובנותיכם זקניכם חלמות יחלמון בחוריכם חזיונות יראו: (ב) וגם
על העבדים ועל השפחות בימים ההמה אשפוף את רוחי: (ג)
ונתתי מופתים בשמים ובארץ דם ואש ותימרות עשן:

שאלות ותשובות:

שאלה: כל יום באים ילדים חדשים שמספרים לנו זה וזה
יקרה וכו', האם יש מקור לזה? ואם כן מה המקור?

תשובה: נביא מקורות מחז"ל על שנבואה נתנה לילדים.

חלומות וחזיונות מדהימים לפני גילוי המשיח

הנביא יואל מתאר שלפני יום ה' הגדול והנורא אנשים ובחורים יקבלו חלומות וחזיונות לגבי ארועים ערב גילוי משיח:

(א) וְהָיָה אַחֲרַי כֵּן אֲשַׁפּוּךְ אֶת רוּחִי עַל כָּל בָּשָׂר וְנָבְאוּ בְּנֵיכֶם וּבָנוּתֵיכֶם זְקֵנֵיכֶם חֲלֻמוֹת יַחְלְמוּן בַּחֲוִירֵיכֶם חֲזִינֹת יִרְאוּ:

(ב) וְגַם עַל הָעֲבָדִים וְעַל הַשֹּׁפְחוֹת בַּיָּמִים הַהֵמָּה אֲשַׁפּוּךְ אֶת רוּחִי:

(ג) וְנָתַתִּי מוֹפְתִים בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ דָּם וְאֵשׁ וְתִמְרוֹת עֶשֶׂן:

(ד) הַשָּׁמַשׁ יִהְיֶה לְחֹשֶׁךְ וְהַיָּרֵחַ לְדָם לִפְנֵי בּוֹא יוֹם ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא:

(ה) וְהָיָה כָּל אֲשֶׁר יִקְרָא בְּשֵׁם ה' יִמְלֹט כִּי בְהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם תִּהְיֶה פְּלִיטָה כַּאֲשֶׁר אָמַר ה' וּבְשָׂרִידִים אֲשֶׁר ה' קָרָא:

(יואל פרק ג')

מצודת דוד: כל אשר יקרא בשם ה' ימלט. ר"ל הקוראים בשם ה' המה ימלטו מן הצרה הבאה על העכו"ם: כי בהר ציון. ר"ל כי הפליטה תהיה בהר ציון לבד כמו שהבטיח ה', וגם שם לא לכולם כי רק בהנשארים המבוררים שבהם אשר כל א' מהם קורא אל ה' וצועק אליו ומשים בו בטחונו.

הנבואה ניתנה לתינוקות

במסכת בבא בתרא (יב:) - א"ר יוחנן מיום שחרב בית המקדש ניטלה נבואה מן הנביאים וניתנה לשוטים ולתינוקות.

פֶּרֶק ב'

לִיקוּט רַחֵב מִסֵּפֶר הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ

הַנְּבוּאָה נִיתְנָה בַּחֲלוּם

בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ פֶּרֶשֶׁת וַיֵּשֶׁב (דף קפג:): וְאִין לָךְ דְּבַר בְּעוֹלָם שְׁטָרִים יָבֵא לְעוֹלָם שְׁאִינֵנו תְּלוּי בַּחֲלוּם אוֹ עַל יְדֵי כְּרוּז, שְׁהָרִי נֶאֱמָר שְׁכַל דְּבַר וְדְבַר בְּטָרִים יָבֵא לְעוֹלָם מְכַרְיָזִים עָלָיו בְּרַקִּיעַ, וּמִשָּׁם מִתְּפַשֵּׁט בְּעוֹלָם וְנִתְּן עַל יְדֵי הַכְּרוּז, וְהַכֹּל מִשּׁוּם שְׁכַתּוּב (עֲמוּס ג) כִּי לֹא יַעֲשֶׂה ה' אֱלֹהִים דְּבַר כִּי אִם גְּלָה סוּדוֹ אֶל עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים, בְּזִמְן שְׁנִבְיָאִים נִמְצְאִים בְּעוֹלָם, וְאִם לֹא - אֶף עַל גַּב שְׁנִבְוָאָה לֹא שׁוֹרָה, חֲכָמִים עֲדִיפִים מִנְּבִיאִים, וְאִם לֹא - נִתְּן בַּחֲלוּם, וְאִם לֹא - הַדְּבַר נִמְצָא בְּצַפְרֵי הַשָּׁמַיִם, וְהָרִי בְּאֶרֶץ.

וְלִפְעָמִים שְׁנִמְסָר הַדְּבַר בְּפִי הַתִּינוּקוֹת

בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ פֶּרֶשֶׁת שְׁמוֹת (דף ו): רַבִּי חֲזִיא אָמַר, שְׁלִשִׁים יוֹם עַד שְׁלֹא יָבֵא תִקְוָה לְעַם בְּאֶרֶץ, אוֹ עַד שְׁלֹא יָבֵא שְׁבַר לְעַם בְּאֶרֶץ, מְכַרְיָזִים בְּעוֹלָם עַל אוֹתוֹ הַדְּבַר, וְלִפְעָמִים שְׁנִמְסָר הַדְּבַר בְּפִי הַתִּינוּקוֹת, וְלִפְעָמִים לְאוֹתָם בְּנֵי אָדָם חֲסָרֵי דַעַת, וְלִפְעָמִים נִמְסָר אוֹתוֹ הַדְּבַר בְּפִי הָעוֹפּוֹת, וּמְכַרְיָזִים בְּעוֹלָם, וְאִין מִי שֵׁיִשְׁגִיחַ בָּהֶם. כְּשֶׁהָעַם הֵם צְדִיקִים, נִמְסָר אוֹתוֹ דְּבַר לְאוֹתָם רָאשִׁים צְדִיקִים שֶׁל הָעוֹלָם כְּדִי שִׁיּוֹדִיעוּ לָהֶם וַיִּשׁוּבוּ לְרַבּוֹנָם, וּכְשֶׁאֵינָם צְדִיקִים, זֶה כְּפִי שְׁאִמְרָנוּ.

**עוֹף עוֹף, אָמַר לִי שְׁלֶשֶׁה שְׁעוּמָדִים מְמַנִּים וְאֶחָד שֶׁהֶעֱבִירוּ
שֶׁלְטוֹנוֹ מִי הֵם**

רבי אלעזר היה יושב יום אֶחָד על שַׁעַר לוֹד, וְהָיָה יוֹשֵׁב עִמּוֹ רַבִּי אַבָּא וְרַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יוֹסִי. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אָמַר לָכֶם מָה שָׂרְאִיתִי הַיּוֹם הַזֶּה בְּבִקְרָתִי בְּאוֹר, רָאִיתִי עוֹף אֶחָד שֶׁהָיָה טָס וְעוֹלָה לְמַעְלָה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, וּמִנְמִיךְ פַּעַם אַחַת, וְהָיָה אוֹמֵר: עֲלִיּוֹנִים עֲלִיּוֹנִים, בְּיוֹם זֶה פּוֹרְחִים [דְּקִיקִים] הֲרִקִיעִים [לִימִין] שְׁלֹשָׁה מְמַנִּים זְקוּפִים מוֹשְׁלִים עַל הָאָרֶץ, אֶחָד יוֹשֵׁב שְׁלֹשׁ יוֹשֵׁב, הֶעֱבִירוּ אוֹתוֹ בְּאֵשׁ דּוֹלְקָת, מֵעֲבִירִים אֶת קִיוּמוֹ, מֵעֲבִירִים אֶת שְׁלֹטוֹנוֹ. שְׁלֹשָׁה תוֹמְכִים שְׁלִיטִים עֲלִיּוֹנִים עוֹמְדִים עַל הָעוֹלָם. זָרְקִיתִי לְאוֹתוֹ עוֹף רָגַב עֶפֶר, וְאָמַרְתִּי לוֹ: עוֹף עוֹף, אָמַר לִי שְׁלֹשָׁה שְׁעוֹמְדִים מְמַנִּים וְאֶחָד שֶׁהֶעֱבִירוּ שְׁלֹטוֹנוֹ מִי הֵם. זָרַק לִי שְׁלֹשָׁה חֲצִים מְכַנֵּף יְמִינוֹ, וְזֶה אֶחָד מְשֻׁמָּאל (ומכנף שמאל אחד),

וְלֹא יִדְעֵתִי לָמָּה הוּא רוֹמֵז.

רבי אלעזר מגלה מה רמז לו העוף

לְקַח אוֹתָם רַבִּי אֶלְעָזָר, הוֹרִיד אוֹתָם לְנַחֲרֵיו, וַיֵּצֵא דָם מִנַּחֲרֵיו. אָמַר, וְדַאי שְׁלֹשָׁה שְׁלִיטֵי עַמִּים עוֹמְדִים בְּרוּמֵי בְּאֶרֶץ וְעִתִּידִים לַעֲשׂוֹת גְּזֵרוֹת רָעוֹת לְיִשְׂרָאֵל מִצַּד הָרוּמָאִים. לְקַח אוֹתוֹ חֵץ מְכַנֵּף שְׁמָאל, הֲרִיחַ, וַיֵּצֵא אֵשׁ שְׁחוּרָה מִמֶּנּוּ. אָמַר, שְׁלֹטוֹן הַמְּצָרִים הֶעֱבִירוּ, וְעִתִּיד לַעֲבֹר מֶלֶךְ אֶחָד שֶׁל הָרוּמָאִים בְּכָל הָאָרֶץ (מִצְרַיִם), וְלִמְנוֹת בְּמִצְרַיִם שְׂרֵי מְלַחְמָה גְּדוֹלִים, וְסוֹתֵר בְּנִין וּבוֹנָה אֶת הַסְּתוּרִים. (וְעִתִּיד מֶלֶךְ אֶחָד מֵאוֹתָם הַשְּׁלֹשָׁה שֶׁאִמְרָנוּ לְשֹׁלֵט בָּהּ, וְסוֹתֵר בְּנִינִים וּבוֹנָה בָּהּ בְּנִינִים) זָרַק אוֹתָם רַבִּי אֶלְעָזָר לְאֶרֶץ. נָפְלוּ שְׁלֹשֶׁת אֱלֹהִים עַל הָאֶחָד שֶׁמִּצַּד שְׁמָאל.

הילדים מגלים סודות

עד שֶׁהיוּ יושְבִים, עָבַר תִּינוּק אֶחָד וְהָיָה קוֹרָא, (ישעיה יט)
מִשָּׂא מִצָּרִים הִנֵּה ה' רֹכֵב עַל עֵב קַל וּבָא מִצָּרִים. עָבַר חֲבֵרוֹ הַשְּׁנִי
וְאָמַר, וְאָרֶץ מִצָּרִים תִּהְיֶה שְׂמֵמָה. עָבַר חֲבֵרוֹ הַשְּׁלִישִׁי וְאָמַר, וְאֲבָדָה
חֲכָמַת מִצָּרִים. רָאוּ שְׂאוֹתוֹ חֵץ שֶׁל כֶּנֶף שְׂמַאל נִשְׂרָף, וְשִׁלְשֵׁת
הָאַחֲרִים שֶׁהיוּ עָלָיו לֹא נִשְׂרָפוּ.

מֵה שְׂאֵמֵר הָעוֹף וְהַתִּינוּקוֹת, הַכֹּל דָּבָר אֶחָד, וְהַכֹּל הוּא נְבוּאָה עֲלִיוֹנָה

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מֵה שְׂאֵמֵר הָעוֹף וְהַתִּינוּקוֹת, הַכֹּל דָּבָר אֶחָד,
וְהַכֹּל הוּא נְבוּאָה עֲלִיוֹנָה, (והכל הוא בסוד החכמה) וְרָצָה הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְהִרְאוֹת לָנוּ נִסְתָּרוֹת עֲלִיוֹנוֹת שֶׁהוּא עוֹשֶׂה. זֶהוּ שְׂכַתוֹב
(עמוס ג) כִּי לֹא יַעֲשֶׂה ה' אֱלֹהִים דָּבָר כִּי אִם גָּלָה סוּדוֹ אֶל עַבְדָּיו
הַנְּבִיאִים.

הַקַּב"ה מוֹדִיעַ לְנִשְׁמָה בַּחֲלוּם עַל דְּבָרִים שְׂעֵתִידִים לְבוֹא עַל הָעוֹלָם

בְּזוֹהַר בְּרַאשִׁית, (דף קפ"ג): בַּחֲלוּם אֲדַבֵּר בּוֹ, זֶהוּ אֶחָד
מִשְׁשִׁים בְּנְבוּאָה, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרוֹהוּ, וְהִיא הַדְּרָגָה הַשְּׁשִׁית מֵאוֹתָהּ
הַדְּרָגָה שֶׁל נְבוּאָה, וְהִיא הַדְּרָגָה שֶׁל גְּבִרְיָאֵל שְׂמֵמָנָה עַל הַחֲלוּם...
מֵה כְּתוּב? בַּחֲלוּם חֲזִיוֹן לִילָה, כְּשֶׁבְּנִי אָדָם שׁוֹכְבִים בְּמִטָּתָם יִשְׁנִים
וְהַנְּשָׂמָה יוֹצֵאת מֵהֶם. זֶהוּ שְׂכַתוֹב בְּתַנּוּמוֹת עָלַי מִשְׁכָּב אֲזִי יִגְלֶה אֲזִן
אֲנָשִׁים. וְאֲזִי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹדִיעַ לְנִשְׁמָה, בְּאוֹתָהּ הַדְּרָגָה
שְׂעוּמָדָת עַל הַחֲלוּם, אוֹתָם הַדְּבָרִים שְׂעֵתִידִים לְבֹא עַל הָעוֹלָם, אוֹ
אוֹתָם דְּבָרִים כְּפִי אוֹתָם הַהֲרֵהוּרִים שֶׁל לְבוֹ, מִשׁוּם שְׂאֵדָם נוֹטֵל
דָּרֶךְ שֶׁל תּוֹכְחוֹת הָעוֹלָם...

וַאִין לָךְ דְּבַר בְּעוֹלָם שְׁטָרִם יָבֵא לְעוֹלָם שְׁאִינוֹ תְלוּי בַּחֲלוּם אוֹ
עַל יְדֵי כְרוּז, שְׁהָרִי נֶאֱמַר שְׁכָל דְּבַר וְדְבַר בְּטָרִם יָבֵא לְעוֹלָם
מִכְרִיזִים עָלָיו בְּרִקִיעַ, וּמִשָּׁם מִתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם וְנִתֵּן עַל יְדֵי הַכְּרוּז,
וְהַכֹּל מִשׁוּם שְׁכָתוּב (עמוס ג) כִּי לֹא יַעֲשֶׂה ה' אֱלֹהִים דְּבַר כִּי אִם
גָּלָה סוּדוֹ אֶל עַבְדָּיו הַנְּבִיאִים, בְּזִמָּן שְׁנִבְיָאִים נִמְצְאִים בְּעוֹלָם, וְאִם
לֹא - אָף עַל גַּב שְׁנִבּוּאָה לֹא שׁוֹרָה, חֲכָמִים עֲדִיפִים מִנְּבִיאִים, וְאִם
לֹא - נִתֵּן בַּחֲלוּם, וְאִם לֹא - הַדְּבַר נִמְצָא בְּצַפְרֵי הַשָּׁמַיִם, וְהָרִי
בְּאֶרֶוֹה.

בתיקוני הזוהר - הקדמת תקוני הזהר (דף א.א): בלשון
הקודש: וְעַלֵּת עַל הַכֹּל נִתֵּן רְשׁוֹת לְכָל הַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים וְלְכָל
הַהוֹיּוֹת וְלְכָל הַכְּנוּיִים לְגַלוֹת לָהֶם סוּדוֹת טְמִירִים, כָּל שֵׁם בְּדַרְגָּתוֹ,
וְרְשׁוֹת נִתְּנָה לְעִשְׂרֵת הַסְּפִירוֹת לְגַלוֹת לָהֶם סוּדוֹת טְמִירִים שֶׁלֹּא
נִתְּנָה רְשׁוֹת לְגַלוֹת לָהֶם עַד שְׁיָבֵא דוֹרוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ.

קרוב לימות המשיח, אפילו נערים ידעו נסתרות

אמר לון רבי שמעון לית רעותא דקודשא בריך הוא בדא
דיתגלי כל כך לעלמא וכד יהא קריב ליומי משיחא, אפילו רביי
דעלמא זמינין לאשכחא טמירין דחכמתא ולמנדע ביה קצין
וחושבינן, ובההוא זמנא אתגליא לכלא (זוה"ק פרשת וירא דף
קיח ע"א).

תרגום ללשון הקודש

אמר להם רבי שמעון אין רצונו של הקב"ה בזה שיתגלה
לעולם כל כך. וכשיהיה קרוב לימות המשיח אפילו נערים

שבעולם עתידים למצוא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל.

קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד הקדוש של התיקונים והזוהר יחיד ורבים מנער ועד זקן

מזמן אשר הציץ וזרח אור יקרות של שני מאורות הגדולים ספר התיקונים וספר הזוהר קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד הקדוש של התיקונים והזוהר יחיד ורבים מנער ועד זקן, והגם דאין לאל ידם להשיג ולהבין סוד אמרות טהורות שבספרים הקדושים האלה אף על פי כן שותים בצמא את דבריהם ומתלהבין בקריאתן מאוד מאוד. (רבנו יוסף חיים, הבן איש חי, בהקדמת התיקונים בניהו).

הוספות מהזוהר הקדוש על הגאולה

שאלה: מה שאמר הנער שימותו מילונים האם יש מקור לזה?

תשובה: מה שאמר הנער שימותו מילונים כתוב מפורש

בזוהר - וְרַבִּים מֵעַם יִשְׂרָאֵל יָמוּתוּ בְּאוֹתוֹ חֲשָׁךְ

בזוהר פרשת שמות (דף ז'): וְאַחַר כֵּן יִתְגַּלֶּה הַמְּשִׁיחַ, וְיִתְכַנְּסוּ

אֵלָיו עַמִּים רַבִּים, וְיַעֲוִר קְרִבּוֹת בְּכָל הָעוֹלָם. וּבְאוֹתוֹ זְמַן יַעֲוִר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת גְּבוּרָתוֹ לְכָל עַמֵּי הָעוֹלָם, וּמִלֶּךְ הַמְּשִׁיחַ יִנְדַע בְּכָל הָעוֹלָם, וְכָל מַלְכֵי הָעוֹלָם יִתְעוֹרְרוּ לְהִתְחַבֵּר לְעֶרְךָ בּוֹ קָרֵב. וְכַמָּה [עמים] מִפְּרִיצֵי הַיְּהוּדִים יִתְהַפְּכוּ לְחֹזֵר אֲלֵיהֶם, וְיָבֹאוּ עִמָּהֶם לְעֶרְךָ קָרֵב עַל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וְאִזּוֹ יַחֲשֹׁךְ כָּל הָעוֹלָם חֲמֹשָׁה

עֶשֶׂר יוֹם, וְרַבִּים מֵעַם יִשְׂרָאֵל יָמוּתוּ בְּאוֹתוֹ חֹשֶׁךְ. וְעַל זֶה כָּתוּב (ישעיה ס) כִּי הִנֵּה הַחֹשֶׁךְ יִכְסֶה אֶרֶץ וְעַרְפָּל לְאֲמִים.

שימו לב במצרים היו רק שלושת ימי אפילה, ובגאולה יהיו חמשה עשר!!!

וכתוב שאלו שימותו בחמשה עשר יום של אפילה יהיו הערב רב!

כתב הגר"א מווילנא זיע"א שיהיו שלושת ימי אפילה ואז יתבררו מהם הערב רב. (אבן שלמה).

ונמסר מנאס"א שמג' כסלו יהיו 15 ימי חושך בעולם!

אם זה לא יהיה אז, אז זה יהיה אח"כ, ח"ו.

שאלה האם תהיה הגאולה בדין או ברחמים???

תשובה: בזוהר דברים, (פרשת כי תצא, רעיא מהימנא רע"ח:):
וזה לשונו: וכשִׁמְקִדִים תִּתְּנֶה לְמִצְוֵה או חֲכָמָה לְיִרְאָה, מִתְּהַפֵּךְ שְׁמוֹ
עָלָיו לְנִקְבָה, מִדַּת הַדִּין, כְּמוֹ זֶה - הוּה"י. שְׁמִתְהַפֵּךְ לוֹ הַכֹּל לְדִין,
וְקָשִׁים מְזוֹנֹתָיו בְּתוֹרָה כְּמוֹ קְרִיעַת יַם סוּף. וְכִמוֹ זֶה הַגְּאֻלָּה, אִם
זָכוּ - יֵצְאוּ בְּרַחֲמִים, זֶהוּ שְׁכָתוּב (ישעיה סו) בְּטָרֶם יָבֹא חֶבֶל לָהּ
וְהַמְּלִיטָה זָכָר, וְיֵצְאוּ בְּרַחֲמִים. וְאִם לֹא - מִקְדִּים הַרְחָמִים, וְיֵצְאוּ
בְּצַעַר. וְיִפֶּה שֶׁהַקְּדִים צַעַר וְדִין לְרַחֲמִים. וְלָכֵן פִּרְשׁוּהָ רַבּוֹתֵינוּ
זְכוּרִים לְבִרְכָה בְּעַלֵי הַמְּשֻׁנָה, לְפִיּוֹם צַעַר אֲגָרָא. וְיֵצִיאת הַנֶּפֶשׁ,
מִקְדָּם שְׁיֹצֵאת יֵשׁ לָהּ צַעַר, לְאַחַר שְׁיֹצֵאת בְּרַחֲמִים.

וסוד הדבר - (ירמיה לא) בְּבֹכֵי יְבֹאוּ, אַחַר כֵּן - וּבִתְחִנּוּנֵים
אוֹבִילִים. וְלָכֵן, (שם ל) וְעַת צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב וּמִמֶּנָּה יִוָּשַׁע, וְיֵצְאוּ
בְּרַחֲמִים. וְכִמוֹ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שָׁלַח אֶת הַיּוֹנָה וְלֹא מִצָּאָהּ

מקום לשרות, כך שלח אותך, רועה הנאמן, בהתחלה. ומה כתוב בהם? (שמות ב) ויפן כה וכה וירא כי אין איש. שכלם רשעים, ולא מצאת בהם איש זוכה להוציאם מהגלות. ולכן סרבת ללכת לשם, ואמרת שלח נא ביד תשלח. והרי אתה כמו באותו זמן, כך יתקיים עם ישראל, (מיכה ז) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות. ובגלות האחרונה ישלח עמך שני משיחים, כנגד שתי כנפי יונה. שאתה כמו גוף בגלות הרביעית, אין לך כנפים. ולא עוד, אלא בהתחלה היו ישראל כמו גוף, ואתה ואהרן כשתי כנפי יונה, ובהן פרחו ישראל.

- חמשה צדיקים - יהיה חרבן בבית כנסת בדרום וימותו חמשה צדיקים

ולא קרוב - אלא באותו הבית האחרון. שבין זה ובין זה לא היה נחת,

בזהר חדש פרשת בלק: אראנו ולא עתה - הראיה הזו שאני רואה, עתיד אני לראותו ולהתקרב יחד. ולא עתה - בגלות בבל, באותו הבית שבנו עולי גולה. אשורנו - אני עתיד להסתפל בו פנים בפנים. ולא קרוב - אלא באותו הבית האחרון. שבין זה ובין זה לא היה נחת, ולא קרבה ואחדות כראוי.

כמה צרות על צרות מזמנים לשונאיהם של ישראל בגלות,

אי רבי אי רבי, כמה קשה הדבר, כמה ארוך הזמן, כמה צרות על צרות מזמנים לשונאיהם של ישראל בגלות, וכמה חיות ישלטו, וכמה ישאגו לטרף טרף של ישראל בכל זמן וזמן עד סוף הימים.

עתיד קול אחד להתעורר מרום רומי הרקיעים, קול עצוב במרירות,

לסוף הימים, כפי שעה של יום, בזמן שזרח השמש, מהיום הששי, בשעה שיזדמנו לפי מנין השנים של יובל ושמטה יחד, שהוא רע"ד מהיום הששי. עתיד קול אחד להתעורר מרום רומי הרקיעים, קול עצוב במרירות, מה שלא היה כן מיום שנבראו העולמות.

איִלַּת אֶהְבִּים הִיִּית לִי מִיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים וְנִשְׁכַּחַת מִמֶּנִּי.

והקול ההוא יהיה דק, בחשאי, במרירות ועצבות, יורד ועולה, עולה ויורד, וכן אומר: איִלַּת אֶהְבִּים הִיִּית לִי מִיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים וְנִשְׁכַּחַת מִמֶּנִּי. אֶהְבֹּת קִימוֹת הָיוּ לִי עִמָּה. אָנִי נֹזֶכֶר שְׁחוֹתֶם דְּיוֹקְנָה הָיָה חֲתוּם עַל לִבִּי, וְהָיָה חֲתוּם עַל זְרוּעֵי, וְהִיְתָה חֲזָקָה בְּתוֹכִי אֶהְבֹּתָה, וְרִשְׁפִּי שְׁלֵהְבֹתָה בּוֹעֲרִים בְּתוֹכִי.

בְּאוֹתָהּ שָׁעָה צוּעַק שְׁלֹשׁ צְעָקוֹת זֶה אַחַר זֶה,

בְּאוֹתָהּ שָׁעָה צוּעַק שְׁלֹשׁ צְעָקוֹת זֶה אַחַר זֶה, וַיִּזְדַּעְזְעוּ הָרְקִיעִים, וַיִּזְדַּעְזְעוּ כָּל הָעוֹלָמִים, עַד שִׁישְׁמְעוּ שְׁלֹשָׁה קוֹלוֹת לְתוֹךְ דָּג הַתַּנִּין, וַיִּבְרַח אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלֶף פְּרָסוֹת לְתוֹךְ דָּג אֶחָד שֶׁל הַיָּם. וְשֵׁם יוֹשִׁיט מְצוּדוֹת וַיִּפְרֹשׁ רִשְׁתוֹת, וַיִּמְשֹׁךְ אוֹתוֹ מִן הַיָּם, וַיִּכְנִיס אוֹתוֹ לְתוֹךְ יְשִׁיבַת הָרְקִיעַ, וַיִּירָאוּ מִמֶּנּוּ כָּל אוֹתָן הַקְּשִׁיּוֹת וְכָל אוֹתָן הַמַּחְלוֹקוֹת שֶׁהִקְשׁוּ שָׁם, וַיְהִי תְּפוּס שָׁם מֵאָה וַחֲמִשִּׁים יוֹם.

בְּאוֹתָהּ שָׁעָה יִתְעוֹרְרוּ עַל הָעַם הַקָּדוֹשׁ צְרוֹת אֱלוֹ עַל אֱלוֹ, בְּדַחַק רַב, וְהֵם צוּעָקִים צְעָקָה אַחַר צְעָקָה, וְאוֹתוֹ זְמַן יִכְנַס הַקָּדוֹשׁ

ברוך הוא כל צבאות השמים, וכל בני ישיבתו, והוא מעל כלם, ומביאים לפניו אותו תנין, ויקשר שלשה קשרים בצוארו, ויטלו אותם שלשת האוהבים, ויחזירוהו למקום שהיה תפוס שם. ואותם האוהבים יכנסו להיכל אחד שנקרא אהבה, ויהיו גנוזים שם. ונשבע להם הקדוש ברוך הוא, לכל אותם הצבאות, ולשתי הישיבות, ללכת כלם ולשמע את קול האהובה, שהוא מתאוה לשמע קולה עמם. באותה שעה יתעוררו על העם הקדוש צרות אלו על אלו, בדחק רב, והם צועקים צעקה אחר צעקה, דמעות אחר דמעות, ויעוררו אותה, והיא משמיעה קול על בניה.

זוהי אילתי, חברתי, יונתי, שלמתי היושבת בגנים, שלא היתה יושבת אלא בסתר המדרגה הפנימית, והקדוש ברוך הוא קורא ואומר: זוהי אילתי, חברתי, יונתי, שלמתי היושבת בגנים, שלא היתה יושבת אלא בסתר המדרגה הפנימית, כמו שנאמר (תהלים מא) כל כבודה בת מלך פנימה. וכעת בגנים, בחצפה, כאם שהלכה אחר בנה בשוקים וברחובות הקריה מפחד שלא יזיקו לו. אילתי חברתי ראי, הרי כל החברים של שתי הישיבות כאן, החברים שהם בני הישיבות מקשיבים לקולך השמיעני, שתשוקתי לשמע לקולך. ותוך שפה רפה ודבור רך יעשה כרצונו וישלט. ויחשב כמה מחשבות להרע. ועל העם היחיד יעשה נהגים רעים

כמה פעמים שלא שמעתי את קולך ולא ידעתי אותך, אז היה כל העולם בערבוביה, עמים בעמים, אמות באמות. ומי שלא נראה למלך, יביאו אותו לשלט. ויביאו עמו עמים זרים, ולשונות אחרים, שלא מכירים הדין ולא נימוסי המלכות. וכמה קרבות יחשבו לעשות. ותוך שפה רפה ודבור רך יעשה כרצונו וישלט. ויחשב כמה מחשבות להרע. ועל העם היחיד יעשה נהגים רעים. באותו הזמן

יִתְחַזַּק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וַיִּפְּיֵס אֶת אֵילָתוֹ בְּכַמָּה פְּיוּסִים, וַיִּחְזִיק בָּהּ, וַיְקִימָה מִן הָעֶפֶר, הוּא וְלֹא אֲחֵר. אֲזִי תִהְיֶה צָרָה עַל צָרָה עַל אוֹתוֹ הָעַם הַיְחִידִי. בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן יִתְחַזַּק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וַיִּפְּיֵס אֶת אֵילָתוֹ בְּכַמָּה פְּיוּסִים, וַיִּחְזִיק בָּהּ, וַיְקִימָה מִן הָעֶפֶר, הוּא וְלֹא אֲחֵר. וּשְׁתֵּי יְשִׁיבוֹת יִשְׁאַרוּ עִמָּה.

וְאוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ שֶׁהָיָה שׁוֹלֵט בְּפֶה רֶךְ, יִשְׁלַט בְּרִגְזוֹ רַב וְזַעַף וְתִקְרָא עַל הָעַם הַקְּדוֹשׁ

שְׁלֹשָׁה מְלָכִים יִשְׁאַרוּ, וַיִּתְעוֹרְרוּ בְּשִׁלְשָׁה צְדָדֵי הָעוֹלָם עַל הָעַם הַזֶּה. וְאוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ שֶׁהָיָה שׁוֹלֵט בְּפֶה רֶךְ, יִשְׁלַט בְּרִגְזוֹ רַב וְזַעַף וְתִקְרָא עַל הָעַם הַקְּדוֹשׁ. וּבַחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי, בְּאַרְבַּעַת לַחֲדָשׁ, בְּתִשְׁעֵי שָׁעוֹת וַחֲצִי, יִלְכוּ כָּל בְּנֵי הַיְשִׁיבָה עִם הָאֵילָת לְתוֹךְ קֶבֶר הַרוּעָה, נְאֻמָּן הַבַּיִת, וְתִתֵּן עֲלֵיו שְׁלֹשָׁה קוֹלוֹת. בְּשָׁעָה שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ יִתְכַנֵּס מִן הָעוֹלָם, וְקִבְּרוּ יִפְתַּח, וַיִּרְצוּ בְּנֵי הַיְשִׁיבָה לְהִכְנִס לְשָׁם, וְלֹא תִנָּתֵן לָהֶם רְשׁוּת, וַיַּעֲלוּ כָּלם לְמִקְוָמָם. וְהִיא תִכְנֵס, וּמִתּוֹכוֹ יֵצֵא מָה שְׁיֵצֵא. וְתִמְצָא אֶת מֹשֶׁה יוֹשֵׁב וְעוֹסֵק, וְיֵרֵד דּוֹלֵק לְפָנָיו, וְכַמָּה רִיחוֹת וּבִשְׁמַיִם סָבִיבוֹ. כִּיּוֹן שְׁרוּאָה אוֹתָהּ נִכְנָסֶת, יָקוּם וַיִּתְחַבְּרוּ יַחַד זֶה עִם זֶה, וְקוֹלוֹת יִתְעוֹרְרוּ בְּרוּם רוּמֵי הַרְקִיעִים, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַע, וַיִּכְנֵס לְתוֹךְ הַיִּכַּל הָאֱהָבָה, וַיִּטַּל מִשָּׁם שְׁלֹשָׁה אוֹהֲבִים, וַיִּפְתַּח לָהֶם מְעָרְתוֹ. אֲזִי יִתְעוֹרֵר הַמְּשִׁיחַ בְּלִילָה הַהוּא וַיִּמְצָא שָׁם עִמָּם, וַיִּחְזְרוּ עַל סוּדוֹת הַתּוֹרָה בְּכָל אוֹתוֹ הַלַּיְלָה בְּמְעָרַת מֹשֶׁה. וְעוֹלָה הַשְּׂכִינָה עַל אוֹתוֹ הָהָר, וְתִשְׁמִיעַ שְׁלֹשָׁה קוֹלוֹת, אֶחָד כְּנֶגֶד אַבְרָהָם וְאֶחָד כְּנֶגֶד יִצְחָק, וְאֶחָד כְּנֶגֶד מֹשֶׁה וַיַּעֲקֹב.

וּכְשֶׁעוֹלָה עֲמוּד הַבִּקְרָה, יִגְנוּ הַמְּשִׁיחַ, וַיִּשְׁאַרוּ מֹשֶׁה וּשְׂכִינָה בַּיּוֹם הַהוּא, כִּיּוֹם הַשְּׁבוּעוֹת. וְעוֹלָה הַשְּׂכִינָה עַל אוֹתוֹ הָהָר,

וּתְשַׁמֵּיעַ שְׁלֹשָׁה קוֹלוֹת, אֶחָד כִּנְגַד אַבְרָהָם וְאֶחָד כִּנְגַד יִצְחָק, וְאֶחָד כִּנְגַד מֹשֶׁה וַיַּעֲקֹב. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (ישעיה מ) עַל הַר גְּבֵה עָלֵי לְךָ מִבְּשָׂרֵת צִיּוֹן הָרִימִי בַּפֶּחַ קוֹלְךָ וְגו', הָרִימִי אֶל תִּירָאֵי אִמְרֵי וְכו'. הָרִימִי, הָרִימִי - זוֹ תְרוּעָה וְתִקְיָעָה וְתְרוּעָה כְּאַחַת. הָרִימִי - זוֹ תְרוּעָה. הָרִימִי אֶל תִּירָאֵי - תִקְיָעָה. אִמְרֵי - הִנֵּה תְרוּעָה תִקְיָעָה וְתְרוּעָה כְּאַחַת. וְזֶה נִקְרָא שׁוֹפֵר תְרוּעָה, שׁוֹפֵר מֵאוֹתָהּ הַתְרוּעָה שְׁלֹמֶעֱלָה.

**כָּלֶם יִכְנָסוּ לַמַּעֲרַת מֹשֶׁה. וְהַמְּשִׁיחַ יִתְעוֹרֵר אֲלֵיהֶם, וַיִּתְחַבְּרוּ
כָּלֶם בַּיּוֹם הַזֶּה.**

שׁוֹפֵר קָטָן, מְשׁוּם שְׁיֵשׁ אַחַר שְׁנִקְרָא שׁוֹפֵר גָּדוֹל. שׁוֹפֵר קָטָן זֶה נִקְרָא שׁוֹפֵר הוֹלֵךְ תוֹךְ תְּנוּעַת הַמָּאוֹר. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (שְׁמוֹת יט) וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפֵר הוֹלֵךְ. מְשׁוּם שְׁאַחַר הוּא שׁוֹפֵר גָּנוּז וְטָמִיר, וְלֹא הוֹלֵךְ. אֲבָל זֶה הַקָּטָן, הוּא כָּאֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבוּעוֹת, וְזֶהוּ שְׁמֵתְעוֹרֵר בַּיּוֹם שֶׁל הַתּוֹרָה, בַּיּוֹם הַשְּׁבוּעוֹת. בְּהַתְעוֹרְרוֹת הַשׁוֹפֵר הַזֶּה, שְׁמֵתְעוֹרֵר בְּתְרוּעָה וְתִקְיָעָה וְתְרוּעָה, יִתְעוֹרְרוּ הָאֲבוֹת מִתּוֹךְ הַמַּעֲרָה, וַיִּתְעַלּוּ בְרוּחַ, וַיִּבְאוּ אֲלֵיהֶם. וַיִּמְאוּתוּ הַקּוֹל כִּמְהָרָה רְשָׁעִים בְּאַרְץ הַקְּדוּשָׁה יִמּוּתוּ, וַיִּסְתַּלְקוּ מִן הָעוֹלָם. בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם עוֹלוֹת הַתְּפִלוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם, שְׁהֵם לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ. וְהָאֲבוֹת יָבִאוּ יַחַד, וַיְהִיו בְּאוֹתוֹ הַהֵר. וּמֹשֶׁה עוֹלָה עִמָּם, וְשֵׁם יִסְתַּכַּל בְּאֲבוֹת, וְהֵם בּוֹ, וְכָלֶם יִכְנָסוּ לַמַּעֲרַת מֹשֶׁה. וְהַמְּשִׁיחַ יִתְעוֹרֵר אֲלֵיהֶם, וַיִּתְחַבְּרוּ כָּלֶם בַּיּוֹם הַזֶּה.

**וּבַיּוֹם הַזֶּה יִתְעוֹרְרוּ עֶשְׂרֵה שְׁבָטִים לְעֶרְךָ מִלְּחָמוֹת לְאַרְבַּעַת
צְדָדֵי הָעוֹלָם, יַחַד עִם הַמְּשִׁיחַ שֶׁנִּמְשַׁח עֲלֵיהֶם, וַיִּקְבַּל מְשִׁיחָה עַל
יָד כַּהֵן צָדֵק אֶחָד, וְשִׁבְעָה רוּעִים נְאֻמָּנִים עִמּוֹ. וְהַמְּשִׁיחַ הַזֶּה הוּא**

משֶׁבֶט אֶפְרַיִם, וּמִזְרְעוֹ שֶׁל יִרְבֵּעַם בֶּן נֹבֵט הָיָה בְּנוֹ שֶׁל אָבִיָּה, שְׁמֵת בְּעִלּוּמָיו, וְהַיּוֹם הַהוּא שְׁמֵת, נוֹלַד לוֹ בֶּן, וְנִטַּל מִבֵּית יִרְבֵּעַם לְמִדְבָּר. וּלְשֵׁם נִטְלוּהוּ מֵאָה וְשִׁבְעִים גְּבוּרִים, כָּלֶם צְדִיקִים מִשֶּׁבֶט אֶפְרַיִם, שְׁלֹא נִמְצְאוּ בְּחִטָּא יִרְבֵּעַם. וּמִבְּנוֹ הַזֶּה אָבִיָּה יָצָא הַמְּשִׁיחַ הַזֶּה. וְעַל זֶה כָּתוּב (מ"א יד) וְסָפְדוּ לוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל וְקָבְרוּ אוֹתוֹ. נִסְתַּמָּה הַנְּבוּאָה הַזֹּאת לְשַׁעֲתָהּ, וּנְבוּאָה לְעֵתִיד - (שם) כִּי זֶה לְבַדּוֹ יָבֵא לְיִרְבֵּעַם אֶל קֶבֶר יַעֲקֹב נִמְצָא בּוֹ דְבַר טוֹב אֶל ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּבֵית יִרְבֵּעַם. זֶה הַמְּשִׁיחַ הַזֶּה, שֶׁהוּא דְבַר טוֹב אֶל ה'.

וּכְנֻסַת אַחַת לְצַד דְרוֹם תֵּאבֵד וְתַחֲרַב, וְחַמְשָׁה צְדִיקֵי אֲמַת יִהְרְגוּ בֵּינֵיהֶם.

כִּיִּן שֶׁיִּדְעוּ הָאֲבוֹת שְׁצִיָּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אֵילָתוֹ וְאֶת עֲמוֹ, כִּמָּה שְׁמִיחָה עַל שְׁמִיחָה בַּיּוֹם הַזֶּה. בְּאַרְץ הַצִּפּוֹן מַלְכוּת תִּימָן, כִּמָּה צְרוֹת עַל צְרוֹת יִתְעוֹרְרוּ בַּיּוֹם הַזֶּה עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וְתִתְקַבַּל תְּפִלָּתָם בְּרָצוֹן. וּבְעֶרְבַּ הַיּוֹם הַזֶּה תַּחֲזֹר שְׁכִינָה לְתוֹךְ בֵּיתָהּ, וּמְשִׁיחַ לְמִקּוּמוֹ, וְהָאֲבוֹת לְתוֹךְ הַמְּעָרָה שְׁלֵהֶם. הַשְּׁכִינָה תִלָּךְ וְתַחֲזֹר לְמֹשֶׁה שְׁבַעִים יָמִים. לְסוֹף שְׁבַעִים יָמִים עוֹלָה נֶאֱקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ, שִׁיְהִיו מְצִיקִים לָהֶם בְּכָל צְדָדֵי הָעוֹלָם. וּכְנֻסַת אַחַת לְצַד דְרוֹם תֵּאבֵד וְתַחֲרַב, וְחַמְשָׁה צְדִיקֵי אֲמַת יִהְרְגוּ בֵּינֵיהֶם.

וּשְׁלֹשָׁה קְרִבּוֹת יַעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׁמַעֵאל עִם הַמְּשִׁיחַ הַזֶּה וְהֵם יָבִאוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְרַבּוֹן הָעוֹלָם בְּהַר הַקְּדֹשׁ בִּירוּשָׁלַיִם. וְאֵלוֹ הַקְּרִבּוֹת יִהְיוּ בְּאַלְף הַשָּׁשִׁי

וְאֵז, לְסוֹף שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם יָמִים שִׁיְהָרְגוּ אֶת הַכְּנֻסַת הַהִיא, יִלְבַּשׁ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קְנָאָה לְאוֹתוֹ שׁוֹפֵר קָטָן, וְאוֹתוֹ מְשִׁיחַ בֶּן אֶפְרַיִם יִפְרֹשׁ פְּרִישָׁה כְּמוֹ שׁוֹר אֶחָד שֶׁקָּרְנָיו עוֹלִים כְּקָרְנֵי רֶאֶם.

ואותו שופר קטן יתקע תרועה תקיעה ותרועה, שלש פעמים בראש
ההר כמו מקדם, אז נוסעים הדגלים של אותו המשיח, ויפל רעש
על העולם באותם קולות השופר. וכל אותם בני העולם ישמעו
ויראו, כמו שנאמר (ישעיה יח) כל ישבתי תבל ושכני ארץ כנשא נס
הרים תראו וכתקע שופר תשמעו. ואז יתבערו הגלולים מהארץ
הקדושה, ושלטה קרבות יעשו בני ישמעאל עם המשיח הזה, והם
יבאו וישתחוו לרבון העולם בהר הקדש בירושלים. ואלו הקרבות
יהיו באלף הששי. ובחדש חשון יפלו שונאיהם, ויעברו כל אותם
גלולים שישארו בארץ הקדושה. ומשם ילכו ויעוררו קרבות על
העולם. ובעוד שהם יערכו קרבות עם כל בני העולם, יתכנסו בני
אדום על הארץ הקדושה, ויתפסו אותה, וישלטו עליה שנים עשר
ירחים. לסוף שנים עשר ירחים יתגעש וירעש כל העולם. עכ"ל.

מתוך דרשותיו של הצדיק המקובל הרב יקותיאל פיש

שליט"א

רואים מהזהר שיש כאן תהליך של דברים נסתרים מחג
השבועות עד אמצע אלול, של שבועים ימים, ועוד שלשים ושנים
ימים, ואחר כך מתחילות מלחמות שתמשכנה י"ב חדשים ובסופם
יבא משיח. והזהר מזכיר מפרש את שנת רע"ד שהיא מהבקר של
האלף הששי, היינו שנת תשע"ד.

ועוד רואים מדברי הזהר שהבאנו שיהיה חרבן בבית כנסת
בדרום וימותו חמשה צדיקים, ואכן ראינו בכ"ה בחשון תשע"ה
שנעשה חרבן גדול בבית כנסת בדרום מערב ירושלים בשכונת הר
נוף, ובכלל, ירושלים היא עיר דרומית בארץ ישראל. ונרצחו על

קדוש השם ארבעה צדיקים, וביום י"א בחשון תשע"ו כשנה לאחר הפגוע נפטר מפצעיו הרוג החמישי הרה"ג ר' חיים יחיאל רוטמן הי"ד. יוצא שיחד נהרגו חמשה. ואם נוסף לספר 32 ימים מי"א בחשון תשע"ו, מגיעים לי"ג כסליו תשע"ו, שאז צריכות להתחיל המלחמות המזכרות בזהר שיובילו לביאת המשיח אחרי י"ב חדשים. ובין כך ובין כך תהיה מלחמה בישמעאל וכו'.

וידוע שאדום נמצא ממש קרוב לידנו! הרוסים והאמריקאים והאו"ם נמצאים בסוריה, והם עלולים לבוא לכאן בקרוב ולהשתלט פה לכמה זמן. וידוע מרבי יואל מסאטמר זיע"א והחזון איש זיע"א שהמשיח לא יקח את השלטון ישר מהציונים, אלא ממישהו אחר באמצע. וזה יהיה אדום...

וכן רואים דבר פלא; לפני שש שנים בכ"ט בחשון תשס"ט, הנה הפגוע הנורא בבית חב"ד במומבאי בדרום העולם, ונהרגו ששה יהודים צדיקים בתוך בית כנסת. כמו כן נהרגו בהודו 2 מחבלים כמו בהר נוף. ו32 ימים לאחר מכן בשבת חנכה ל' בכסליו תשס"ט פרצה מלחמת עופרת יצוקה בעזה. כל זה קרה שש שנים לפני הקץ האחרון שהיה זמן של קץ, כמובא בזהר (פנחס רנב). שמצין זמן של ששים שנים, ועוד פעמים שש שנים, שמגיעים יחד לשבעים ושתים. ובפרשת וירא (ק"ט). יש גרסא בזהר שגורסת ששים שנים, ועוד שש שנים וחצי, ועוד שש שנים. בכל מקרה, רואים ששש שנים לפני הקץ האחרון דבעתה הוא גם זמן של קץ, ורואים שהתעוררו אותם ענינים.

ועוד דבר פלא דומה שראינו בשני המקרים, שהיה ילד שהצליח להנצל בנס; במומבאי היתה עוזרת גויה שלקחה את

הילד של משפחת הולצברג הי"ד וברחה אתו החוצה בחרוף נפש מתחת לאש המחבלים. ובהר נוף היה ילד בן 12 בנו של אחד הפצועים ה' ירפאהו, שזחל החוצה מבית הכנסת מתחת לאש המחבלים. ויתכן שיש כאן רמז שהארועים הללו מביאים את המשיח שנמשל ללדת ילד, כמו שכתוב (ישעיה ט, ה) "כי ילד ילד לנו בן נתן לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום". וכן פרסם שהרשעים נכנסו לבית הכנסת בהר נוף בשעה שאמר הש"ץ "ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה". וכן רחוב אגסי בשכונת הר נוף מרמז על הרחם שממנו לדת משיח כי הרחם הוא בצורת אגס ונמשל לאגס.

וכן שמעתי מהרה"ג ר' שמעון רוזנברג שליט"א ששכל את בתו וחתנו הזוג הולצברג הי"ד שהאדמו"ר מצאנז שליט"א היה אצלם לנחום אבלים וצטט את הזהר הזה, והאריך בדברים שהמארע מתחבר לדברי הזהר באפן מבהיל. וכן שמעתי שהג"ר משה צדקה שליט"א דבר בכנס בשיבת 'פורת יוסף' וקשר את מה שקרה בהר נוף לדברי הזהר הזה. וכן שמותיהם גבריאל ורבקה הי"ד מתחברים לפרשת תולדות בה היה הפגוע, תולדות יצחק ורבקה, כי גבריאל הוא המלאך של מדת הגבורה של יצחק. וכן "תולדות יצחק בן אברהם" מרמז על חתנו של האדמו"ר מתולדות אברהם יצחק הי"ד שנהרג שם. וכן יש קצת דמיון בין שמות הנרצחים בשני הפגועים; בהודו נהרגו הזוג הולצברג הי"ד ובהר נוף נהרג אברך בשם גולדברג הי"ד. בהודו נהרג אברך בשם קורמן הי"ד ובהר נוף נהרג אברך בשם קלמון הי"ד. וכן בשני המקומות נהרגו אברכים בשם אריה הי"ד. והוסיף הרה"ג ר' מ. פ. שליט"א שהצדיקים נתפסים בעון הדור, והר נוף בגימטריא עון הדור

כד כי לא ידח ממנו נדח ❖ חלק שמיני ❖ דברי הנער במוות קליני מה שראה בעולם העליון

וּבְגִימָטְרִיא קְרִיבָן אָשָׁם (בביאור זה סייעוני הרה"ג ר' אברהם
ויספיש שליט"א והרה"ג ר' נועם יעקובי שליט"א).

פרק ג'

מסוד החשמל לרבי יקותיאל פיש שליט"א

המשך הזוהר

ובין הזמנים הללו השכינה תלך ותחזור לגבי המערה של משה.
יטמן המלך המשיח תשעה חדשים, כירחי היולדת. ואותם תשעה
ירחים, כמה צירים וחבלים יטל על עצמו.

ובינתיים הקדוש ברוך הוא יגדיל צערו, ויפנס לתוך השבילים
של אילן אחד, שיש לו אילן קדוש גדול ותקיף. ושם בשבעים
ענפים יטל המדות של האלכסונים, ויטל את שבעים הממנים
שמקיפים את שבעים ענפי האילן, תוך אותם האוכלוסים מדות
האלכסונים, וימצאו אסורים במשקל אחד של מדה וחצי. אז יוריד
אותם מכל ענף וענף. וכמה ענפים קטנים ושל א קטנים ישברו
בהורדתם משם, משום שנאחזים תוך הענפים, ובהורדתם ישברו.
ואז כמה גדולים מהעם הקדוש ישברו בין רגלי שאר העמים. וכל
אותם הממנים יעבירו אותם בתוך נהר דינור, ויעברו משלטונם.

ואסף נדחי ישראל ונפצות יהודה יקבץ וגו'. זה בששים שנה
של האלף הששי, וילכו אחר שיעשה להם הקדוש ברוך הוא כמה
נסים.

ובין כך יהיו למשיח צירים וחבלים פיולדה. ועל הזמן ההוא
כתוב, (תהלים כ) יענף ה' ביום צרה. שאותם תשעה פסוקים,
כירחי היולדה. ושבעים תבות, שהרי לשבעים שנים באלף הששי
יוליד וישלט על כל העולם. ומשום כך באותם תשעה ירחים יראו

בְּכָל לַיְלָה, מַחְצוֹת וְאֵילָךְ, רָכַב אִישׁ וְסוֹסֵי אִישׁ מִחוּץ לְרִקְיעַ, עוֹרְכִים קָרְבוֹת אֵלוֹ בְּאֵלוֹ, עַד שְׂאִיר הַבֶּקֶר.

אַחַר שְׁיַעֲבְרוּ אוֹתָם תִּשְׁעָה יָרְחִים, אָז הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעִיר אֶת הַמְּשִׁיחַ הַזֶּה, וְיוֹצִיא אוֹתוֹ מִגֵּן הַיַּעַד. וְהַיּוֹם הַהוּא שְׂיִצֵּא, יִזְדַּעַזַע כָּל הָעוֹלָם, שְׂיִחְשְׁבוּ כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם שְׂיִמּוּתוֹ. וְעַל הַיּוֹם הַהוּא כְּתוּב, (ישעיה ב) וּבָאוּ בְּמַעְרוֹת צָרִים וּבְמַחְלוֹת עֶפְרַיִם מִפְּנֵי פֶחַד ה'. זֶה הַשְּׂכִינָה, שְׁתָּרוּם מֵאוֹתוֹ זְמַן וְאֵילָךְ, וּמְשִׁיחַ עִמָּה. וּמִהַדָּר גְּאוֹנוֹ - זֶה מְשִׁיחַ - בְּקוֹמוֹ לְעֶרֶץ הָאֶרֶץ. אָז (שם יא) וְאָסַף נְדָחֵי יִשְׂרָאֵל וּנְפֻצוֹת יְהוּדָה יִקְבֹּץ וְגו'. זֶה בְּשָׁשִׁים שָׁנָה שֶׁל הָאֶלֶף הַשְּׁשִׁי, וְיִלְכוּ אַחֲרַי שְׂיַעֲשֶׂה לָהֶם הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמָה נְסִים. עַד כֹּאן.

אז כנראה יש תשעה חודשים עד חודש אב... שמלכות הרשעה תשלוט תשעה חדשים (יומא י).

מכסלו - שאז ישתנה העולם...

ובתשרי גוג ומגוג...

ובזוהר תיקון כא כתוב שלא יגאלו בתשרי, כדי שיגאלו ויזכו גם הבינונים, ולכן יגאלו בניסן. וכ"כ החסד לאברהם: ומשום זה עתיד הרועה הנפאמן להיות בגלות האחרונה, ובו יתקיים והוא מחולל מפשעינו, נעשה חל בגללם, מדכא בעונותינו, במכות של יסורים של עניות, בכמה דחקים שסובל עליהם, ובגללו וינחם יהו"ה על הרעה וגומר, וזהו שכתוב ובחבורתו נרפא לנו, ובגללו שמאל דוחה את הבינוניים, שהיא ראש השנה, וימין מקרבת אותם בתשובה, שהוא פסח, זרוע ימין לקבל שבבים, ויקים אותם מנפילתם ואוחז בידיהם, ויאמר להם קומי שבי ירושלים, ובשבועות יצאו בזכות משה, שמתן תורה הוא רחמים, ומגלה להם

כי לא ידח ממנו נדח ❖ חלק שמיני ❖ דברי הנער במוות קליני מה שראה בעולם העליון כז

סֵפֶר תּוֹרָה, וַיִּתְּכַנְּסוּ לִירוּשָׁלַיִם, וַתֵּרְאֶה הַיְבֵשָׁה, מַלְכוּת הַרְשָׁעָה,
וְרַחֲמִים עַל בְּנָיו, וּבּוֹ כְּנָשָׁר יַעִיר קִנּוּ. מִי זֶה קִנּוּ? יְרוּשָׁלַיִם קִנּוּ
(לשכינה).

פרק ד'

חסד לאברהם

בחסד לאברהם מובא שבגאולה יהיו ו' חודשים של צער וקושי וצרוף מתשרי עד ניסן, ואז ישובו כל ישראל בתשובה. ושמעתי שהם כבר התחילו...

וזה לשונו (מעין ה - נהר לז): לבאר סוד חבלי המשיח, וסוד בעתה אחישנה:

הענין שהגאולה יש לה ב' עתות, בעתה דהיינו שיהיה הגאולה לישראל בנחת עת לשחוק, ולא יזכו אלא כשרים שבהם, וימית המשיח כל החוטאים, ולא יזכו אלא אחד מעיר ושנים ממשפחה. ויש שילחץ עתה שיחלץ עני בעניו וישובו בתשובה ויזכו כל החייבים, והיינו שתרבה הצרה אשר כמוהו לא נהיתה, שאין לישראל אז כי אם גוייתם מרוב עוני, ותרבה הבכיה, ויתרכו הלבבות הקשות מרוב הצער, והיינו שכבר לא נשאר הבטחה אלא בבורא, כי פעמים הרבה יתעורר הבכיה על צרת ענין א', ואם הם בנחת מצרת הלחם, או בצער מצרת הלחם, והם בנחת מצרת המות. או הם בצרת המות, והם בנחת מצרת העוני וכיוצא, והיינו משגב לעתות בצרה:

אמנם צרה זו שתהיה להם אז היא כוללת כל הצרות יחד עד שאין שום נחת משום בחינה, דהיינו בכיה דדלות אין לחם ושמלה, ואין נחת, ואין מושב, ואין בית, ואין עיר, ואין כסות בקרה, אלא כל אחד ואחד אין לו אלא גוייתו מצר מהשביה ומהמיתה ומהחרב, שהקדוש ברוך הוא מחליף להם מיתה בעוני,

ולכן לא ימות המשיח, והיינו מ"ה ימים שעתידין ישראל לצאת מירושלים להיות במדבר העמים, כעין שהיה לוט בהפיכת סדום שלא הציל בידו אפילו פיסת בר ויצא אל המדבר, ממש דומה בדומה כך יהיו צרתן של ישראל, וכולם נפוצים על פני המדבר, שכל צרות שעברו ישראל מעולם לא היה כצער הזה, עד שיתגלה שם משה רבע"ה לישראל שיחיה ויבכה עמם בצרתם, כדרך שבא ובכה עמהם על נהרות בבל, ושם ימנו ישראל מ"ה ימים כנגד מדת משה רבינו כנגד שם מ"ה, ולא יאכלו שם אלא מה שימצאו במדבר שרשים מלוחים, אז ישובו שם כולם בתשובה:

ומי שלא יסבול ויאמר נתנה ראש, ילך אל האומות ויכלה עמהם, והשאר יצטרפו בצער ההוא כל א' כפי שיעור עווננו, והצדיק יתברך השורש המלוח במעיו כמן, ויחזק באלהיו, והבינוני ישוב, והרשע נדחה או ישוב ויצטער, ואין כח ביד מרע"ה אלא לבכות עמהם, ותרבה הבכייה והתשובה שם, ומיד יקומו מתי מדבר, ותצמח גאולה, ותקום שכינה מעפרה, שתחלת נפילתה היתה מעת שמתו דור המדבר, ויהיה דור יובל דור גאולה וחירות, ומיד יבואו גאולים לירושלים הבנויה ובית המקדש הבנוי, ותבא עמהם שכינה ותשרה במקדש, ויבאו דגלים כימי צאתם ממצרים, ואז יאחז הקדוש ברוך הוא בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה, ועכ"ז אין להם כי אם גוייתם, ואח"כ יעשרו עושר גדול מביזת גוג מגוג שימצאו, ועכ"ז אין להם שמחה אלא בי"י, כדכתיב זה היום עשה י"י נגילה ונשמחה בו, אכי"ר. וזמש"ל:

מעין ה - נהר לח - לבאר סוד הגאולה, וסוד בעתה אחישנה:

הענין שהגאולה תהיה בעזה"י בסוד שמאל דוחה, דהיינו מאריכין בגלות עוד ו' חדשים, מתשרי שמאל דוחה עד ניסן, וימין מקרבת, כי בו' חדשים אלו יהיו בעוני ובצרה וצרוף כנ"ל, עד שישבו כולם ויהיו כל ישראל זוכים לגאולה, על ידי היסורים והצרות והעוני, לעת בוקר, כאמור והשארתי בכם עם עני ודל וחסו בשם י"י, והתועלת המגיע בזה הוא כי אם יגאלו בסוד הגבורה ימעטו ח"ו, כי מצד הדין יהיה כליה בשונאיהן של ישראל, ואותם הנשארים יהיו בכבוד גדול, ואין זה הכוונה אלא שישבו ויזכו כולם, כי אם יתמעטו ח"ו יתמעט סוד עליון שהם רוב ישראל, וברוב עם הדרת מלך, שהוא סוד גלגול הנשמות ס' רבוא, ויעמוד העולם עד מלאת עד הגאולה ולא יפחתו משיעורם, ואם ח"ו יתמעטו וישאר א' מעיר ושנים ממשפחה ימעט כבוד גבוה, שאין לך עולם פחות מס' רבוא, ויתמעטו המקורות אם יתמעטו הנשמות, ויצטרכו גלגולים, אמנם אם יצטרפו בחיים ימעט צורך גלגול, ויזכו כולם וירבה כבוד שמים וירבה מקורות השפע. שנזכה להנצל ושכל עם ישראל יעשה תשובה. ולזכות לגאולה שלמה בקרוב.

פרק ה'

אשרי חלקו של מי שיזדמן וינצל באותו זמן באותו זמן יתעורר מלך המשיח לצאת מגן עדן

בזהר פרשת שמות (דף ז): רבי שמעון הרים ידיו, ובכה ואמר, אוי למי שיזדמן באותו זמן, ואשרי חלקו של מי שיזדמן באותו זמן. אוי למי שיזדמן באותו זמן - משום שכשיבא הקדוש ברוך הוא לפקד את האילה, יסתכל מי הם אותם שעמדו עמה, בכל אותם שנמצאים עמה, בכל מעשי כל אחד ואחד, ולא ימצא צדיק, שכתוב (ישעיה סג) ואביט ואין עוזר. וכמה צרות על צרות לישראל. אשרי מי שיזדמן וימצא באותו הזמן - משום שאותו שיעמד באותו זמן באמונה, יזכה לאותו אור של שמחת המלך, ועל אותו זמן כתוב (זכריה יג) וצרפתיים כצורף את הכסף ובחנתים כבחן את הזהב וגו'.

**באותו זמן יתעורר מלך המשיח לצאת מתוך גן עדן מאותו
מקום שנקרא ק"ן צפ"ר, ויתעורר בארץ הגליל. ואותו יום שיצא
לשם, יתרגז כל העולם**

לאחר שאותן צרות יתעוררו על ישראל, וכל העמים ומלכיהם יתיעצו כאחד עליהם, ומעוררים כמה גזרות רעות, וכלם עולים בעצה אחת עליהם, ויבאו צרה על צרה, אחרונות משכחות את הראשונות, אז יתראה עמוד אש אחד עומד מלמעלה למטה ארבעים יום, וכל עמי הארץ רואים אותו. באותו זמן יתעורר מלך המשיח לצאת מתוך גן עדן מאותו מקום שנקרא ק"ן צפ"ר, ויתעורר בארץ הגליל. ואותו יום שיצא לשם, יתרגז כל העולם, וכל

בני העולם מתחבאים בתוך מערות וסלעים שלא יחשבו להנצל, ועל אותו זמן כתוב (ישעיה ב) ובאו במערות צרים ובמחלות עפר מפני פחד ה' ומהדר גאוונו בקומו לערץ הארץ. מפני פחד ה' - זהו אותו רגז של כל העולם. ומהדר גאוונו - זה משיח. בקומו לערץ הארץ - כשיקום ויתגלה בארץ הגליל, משום שהוא מקום ראשון שנחרב בארץ הקדושה, ולכן יתגלה שם ראשון לכל מקום, ומשם יעורר קרבות לכל העולם. אחר ארבעים יום שעמוד יעמד מארץ לשמים לעיני כל העולם ויתגלה המשיח, יקום מצד מזרח כוכב אחד לוחט בכל הגונים, ושבעה כוכבים אחרים שסובבים אותו הכוכב, ויערכו בו קרב בכל הצדדים שלש פעמים ביום, עד שבעים יום, וכל בני העולם רואים.

ויערכו קרב לעיני כל העולם, ויגנז המשיח עד שנים עשר חדשים

ואותו כוכב יערוך בהם קרב בלפיד איש לוחטים ונוצצים לכל עבר, ומכה בהם עד שבולע אותם בכל ערב וערב, וביום מוציא אותם. ויערכו קרב לעיני כל העולם, וכן בכל יום עד שבעים יום. לאחר שבעים יום יגנז אותו כוכב, ויגנז המשיח עד שנים עשר חדשים, ויחזר אותו עמוד איש כמו מקדם, ובו יגנז המשיח, ואותו עמוד לא יתראה. לאחר שנים עשר חדש יעלו את המשיח באותו העמוד לתוך הרקיע, ושם יקבל חזק ועטרת מלכות. וכשירד, יתראה אותו עמוד איש כמו מקדם לעיני כל העולם, ואחר כך יתגלה המשיח, ויתפנסו אליו עמים רבים, ויעורר קרבות בכל העולם. ובאותו זמן יעורר הקדוש ברוך הוא את גבורתו לכל עמי העולם, ומלך המשיח יודע בכל העולם, וכל מלכי העולם יתעוררו להתחבר לערוך בו קרב. וכמה [עמים] מפריצי היהודים יתהפכו

לחזר אליהם, ויבאו עמהם לערוך קרב על מלך המשיח, ואז יחשך כל העולם חמשה עשר יום, ורבים מעם ישראל ימותו באותו חשך. ועל זה כתוב (ישעיה ס) כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים.

בזמן שיתעורר מלך המשיח, כמה אותות ונסים אחרים יתעוררו בעולם

בזהר פרשת שמות (דף ח.): פתח ואמר, (דברים כב) כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת וגו', שלח תשלח את האם וגו'. פסוק זה בארנו אותו, והוא אחד ממצוות התורה הגנוזות, ולנו יש בו סודות תורה גנוזים, שבילים ודרכים ידועות לחברים באותם שלשים ושנים נתיבות התורה. אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בנו, אלעזר, בזמן שיתעורר מלך המשיח, כמה אותות ונסים אחרים יתעוררו בעולם. בא ראה, בגן עדן שלמטה יש מקום אחד גנוז ושמור שלא נודע, והוא מרקם בכמה גונים, ובו גנוזים אלף היכלות של פסופים, ואין מי שיכנס בהם פרט למשיח, שהוא עומד תמיד בגן עדן. וכל הגן מקור במרכבות רבות של צדיקים, ומשיח עומד עליהם ועל כמה חילות ומחנות של נשמות צדיקים שם, ובראשי חדשים וחגים ושבתות נכנס משיח לאותו מקום להשתעשע בכל אותם היכלות. לפני ולפנים מכל אותם היכלות יש מקום אחר טמיר וגנוז שלא נודע כלל, ונקרא עדן, ואין מי שיכול לדעת אותו, ומשיח גנוז בחוץ סביב אותו מקום, עד שנתגלה לו מקום אחד שנקרא קן צפור, והוא מקום שמכריזה עליו אותה צפור שמתעוררת בגן עדן בכל יום.

וּמִשְׁבִּיעַ אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲבִיר מַלְכוּת הַרְשָׁעָה מִן הָעוֹלָם עַל יְדֵי הַמְּשִׁיחַ וְלַנְּקָם אֶת נַקְמוֹת יִשְׂרָאֵל

וּבְאוֹתוֹ מְקוֹם רְקוּמִים דְּיוֹקְנָאוֹת שֶׁל כָּל שְׂאֵר הָעַמִּים שֶׁהִתְכַנְּסוּ עַל יִשְׂרָאֵל לְהַרְעֵ לָהֶם. נִכְנָס לְאוֹתוֹ מְקוֹם, מְרִים עֵינָיו וְרוֹאֶה אֶת הָאֲבוֹת שֶׁנִּכְנְסִים לְחֶרֶב בַּיִת הָאֱלֹהִים, עַד שְׁרוּאָה אֶת רַחֵל שֶׁדַּמְעוֹתֶיהָ בְּפָנֶיהָ, וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַחֵם אוֹתָהּ, וְלֹא מִסְכִּימָה לְקַבֵּל תְּנַחוּמִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ירמיה לא) מֵאַנָּה לְהִנָּחֵם עַל בְּנֵיהָ. אֲזַי מְשִׁיחַ מְרִים קוֹלוֹ וּבוֹכָה, וּמִזְדַּעְזֵעַ כָּל גֵּן הָעֵדֶן, וְכָל אוֹתָם צְדִיקִים שְׁשֵׁם גּוֹעִים וּבּוֹכִים עִמוֹ. גּוֹעָה וּבּוֹכָה פְּעַם שְׁנֵי־הָפָּא, וּמִזְדַּעְזֵעַ אוֹתוֹ רְקִיעַ שֶׁעַל גְּבִי הַגֵּן, אֶלְף וַחֲמִשׁ מֵאוֹת רַבּוּא מַחֲנוֹת עֵלְיוֹנִים, עַד שֶׁמַּגִּיעַ לְתוֹךְ הַכֶּסֶא הָעֲלִיּוֹן, וְאֲזַי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹמֵז לְאוֹתָהּ צְפוּרָה, וְנִכְנְסֵת לְאוֹתוֹ קֵן שְׁלֵה וְיוֹשֶׁבֶת אֶצֶל הַמְּשִׁיחַ, וְקוֹרָא מָה שֶׁקוֹרָא, וּמִתְעוֹרֵר מָה שֶׁמִּתְעוֹרֵר. עַד שֶׁמִּתּוֹךְ הַכֶּסֶא הַקָּדוֹשׁ נִקְרָא שְׁלֹשׁ פְּעָמִים אוֹתוֹ קֵן צְפוּרָה, וְהַמְּשִׁיחַ, וְכָל־עוֹלָיִם לְמַעֲלָה, וּמִשְׁבִּיעַ אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַעֲבִיר מַלְכוּת הַרְשָׁעָה מִן הָעוֹלָם עַל יְדֵי הַמְּשִׁיחַ וְלַנְּקָם אֶת נַקְמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכָל אוֹתָן טוֹבוֹת שֶׁעֲתִיד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲשׂוֹת לְעִמוֹ. וְשָׁב אוֹתוֹ קֵן צְפוּרָה וְהַמְּשִׁיחַ לְמִקוֹמוֹ, וְשָׁב הַמְּשִׁיחַ וְנִגְנָז לְתוֹךְ אוֹתוֹ מְקוֹם כְּמוֹ מִקְדָּם.

אַחַר שְׁנַיִם עָשָׂר יָמִים נוֹסְפִים יִזְדַּעְזְעוּ כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, וְיַחֲשֹׁף הַשֶּׁמֶשׁ בַּחֲצוֹת הַיּוֹם, כְּמוֹ שֶׁנֶּחֱשַׁף בַּיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ

וּבְזִמְנָן שֶׁיִּתְעוֹרֵר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְתַקֵּן אֶת הָעוֹלָמוֹת וּמֵאִירוֹת אוֹתֵיזוֹת שְׁמוֹ בְּשִׁלְמוֹת, יו"ד בְּה"א [לתקן] וְא"ו בְּה"א, לְהִיּוֹת הַכָּל בְּשִׁלְמוֹת אַחַת, אֲזַי יִתְעוֹרֵר כּוֹכַב אֶחָד מִכַּחֲד בְּאִמְצַע הַרְקִיעַ כְּגוֹן אֲרַגְמָן, לוֹהֵט וְנוֹצֵץ בַּיּוֹם לְעֵינַי כָּל הָעוֹלָם. וְתִקּוּם

שְׁלֵהֶבֶת אֵשׁ אַחַת מִצַּד צָפוֹן, תּוֹךְ הָרְקִיעַ, וְתִקּוּם זֶה כְּנֶגֶד זֶה אַרְבָּעִים יוֹם, וַיִּבְהָלוּ כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם. לְסוֹף אַרְבָּעִים יוֹם יַעֲרֹכוּ קָרֵב הַכּוֹכָב וְהַשְׁלֵהֶבֶת לְעֵינַי הַכֹּל, וְתִתְפַּשֵּׁט אוֹתָהּ שְׁלֵהֶבֶת בְּשָׂרֶפֶת אֵשׁ מִצַּד הַצָּפוֹן, תּוֹךְ הָרְקִיעַ, וַיִּחָשֵׁב לְבַלֵּעַ אוֹתוֹ כּוֹכָב, וְכַמָּה שְׁלִיטִים וּמְלָכִים וְאַמוֹת וְעַמִּים יִתְבַּהְלוּ מִזֶּה. אָז יִסְתַּלֵּק אוֹתוֹ כּוֹכָב לְצַד דָּרוֹם וַיִּשְׁלַט עַל אוֹתָהּ שְׁלֵהֶבֶת, וְאוֹתָהּ שְׁלֵהֶבֶת תִּבְלַע מְעַט מְעַט בְּרְקִיעַ מִלְּפָנַי אוֹתוֹ כּוֹכָב, עַד שֶׁלֹּא תִרְאֶה כָּלֵל. אָז אוֹתוֹ כּוֹכָב יַעֲשֶׂה דְרָכִים בְּרְקִיעַ בְּשָׁנִים עֶשֶׂר תַּחֲוֹמִים, וְעוֹמְדִים אוֹתָם אוֹרוֹת בְּרְקִיעַ שְׁנַיִם עֶשֶׂר יָמִים נּוֹסְפִים. אַחַר שְׁנַיִם עֶשֶׂר יָמִים נּוֹסְפִים יִזְדַּעְזְעוּ כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, וַיִּחָשֵׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ בַּחֲצוֹת הַיּוֹם, כָּמוֹ שֶׁנִּחְשָׁךְ בַּיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית הַמֶּקְדָּשׁ, עַד שֶׁלֹּא יִרְאוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וַיִּתְעוֹרֵר קוֹל אֶחָד בְּרַעְמִים וּבְרַקִּים, וְתִתְחַלְחַל הָאָרֶץ מֵאוֹתוֹ קוֹל, וְכַמָּה חִילוֹת וּמַחֲנוֹת יָמוּתוּ מִמֶּנּוּ.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיְהִיָּה שָׁם וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁלֹּא יְהִיָּה שָׁם, וְכָל הָעוֹלָם יְהִיָּה בְּעַרְבוּבָיָה גְדוֹלָה. לְסוֹף שְׁנַיִם עֶשֶׂר חֳדָשִׁים יָקוּם שִׁבְט מִיִּשְׂרָאֵל, זֶה מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ שֶׁיִּתְעוֹרֵר תּוֹךְ גֹּן הָעֵדֶן

בְּזוֹהַר פִּרְשַׁת שְׁמוֹת (דף ח:): וְאוֹתוֹ יוֹם תִּתְעוֹרֵר בְּעִיר רוֹמִי רַבְתֵּי שְׁלֵהֶבֶת אֵשׁ אַחַת, בְּאוֹתוֹ קוֹל שֶׁיִּתְעוֹרֵר בְּכָל הָעוֹלָם, וַיִּשְׁרֹף כָּמָה מַגְדָּלִים וְכָמָה הֵיכָלוֹת, וְכָמָה מַגְדָּלִים יִפְּלוּ, וְכָמָה גְדוֹלִים וְשָׂרִים יִפְּלוּ בְּאוֹתוֹ יוֹם, וְכֹלם יִתְכַּנְּסוּ עָלֶיהָ לָרַע, וְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם לֹא יוֹכְלוּ (יִחָשְׁבוּ) לְהִנָּצֵל. מֵאוֹתוֹ יוֹם וְעַד שְׁנַיִם עֶשֶׂר חֳדָשִׁים יִתְיַעֲצוּ כָּל הַמְּלָכִים וַיִּגְזְרוּ כָּמָה גְזָרוֹת וְכָמָה שְׁמָדוֹת עַל יִשְׂרָאֵל, וַיִּצְלִיחוּ בָהֶם, כָּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיְהִיָּה שָׁם וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁלֹּא יְהִיָּה שָׁם, וְכָל הָעוֹלָם יְהִיָּה בְּעַרְבוּבָיָה גְדוֹלָה. לְסוֹף שְׁנַיִם עֶשֶׂר חֳדָשִׁים יָקוּם שִׁבְט מִיִּשְׂרָאֵל, זֶה מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ שֶׁיִּתְעוֹרֵר תּוֹךְ גֹּן הָעֵדֶן, וְכָל אוֹתָם

הצדיקים יעטרו אותו שם, ויחגרו לו כלי זין באותיות רשומות של כלים של השם הקדוש. וקול יתפוצץ בענפי עצי הגן, קורא בחיל ואומר: התעוררו קדושים עליונים, קומו מלפני המשיח, הרי זמן שתתחבר אשה בבעלה, ובעלה רוצה לנקם לה נקמות בעולם ולהקימה, ולנער אותה מן העפר. אז יקומו כלם ויחגרו אותו כמו מקדם בכלי זינו. אברהם מימינו, יצחק משמאלו, יעקב לפניו. משה רועה הנאמן על כל אלו הצדיקים הולך ורוקד בתוך גן העדן.

כיון שנתקן משיח על ידי צדיקי גן העדן, יכנס לאותו מקום שנקרא ק"ן צפ"ר כמו מקדם, ורואה שם אותו דיוקן של חרבן בית המקדש, וכל הצדיקים שנהרגו בו, ואז נוטל משם (עשרה) לבושים, והם (נקראים) עשרה לבושי קנאה, ויגנו שם ארבעים יום שלא יתגלה כלל. לסוף ארבעים יום קול אחד יתעורר, ויקרא מתוך הכסא העליון, אותו ק"ן צפ"ר במלך המשיח שנגנו בו, ואז מעלים אותו למעלה, והקדוש ברוך הוא רואה את מלך המשיח מתלבש בלבוש נקמה וחסור כלי קרב, נוטל אותו ומנשק אותו על ראשו. אז מזדעזעים שלש מאות ותשעים רקיעים, ורומז הקדוש ברוך הוא לרקיע אחד מאותם שהיו גנוזים מששת ימי בראשית, ומוציא מהיכל אחד שבאותו רקיע כתר חקוק אחד, מחקק בשמות הקדושים. באותה עטרה התעטר הקדוש ברוך הוא כשעברו ישראל את הים, לטל נקמות מכל מרכבות פרעה ופרשיו, ומעטר את מלך המשיח בה. כיון שהתעטר והתתקן בכל התקונים הללו, נוטל אותו הקדוש ברוך הוא ומנשק אותו כמו מקדם. מי ראה מרכבות קדושות ומחנות עליונים שסובבים אותו ונותנים לו מתנות ומותרות רבות, ויתעטר מכלם. נכנס לשם להיכל אחד, ורואה כל אותם מלאכים עליונים שנקראים אבלי ציון, אותם

שָׁבְכוּ עַל חֶרְבֵן בַּיַּת הַמִּקְדָּשׁ, וּבֹכִים תָּמִיד, וְהֵם נוֹתְנִים לוֹ לְבוֹשׁ אָדָם אֶחָד לַעֲשׂוֹת נְקָמוֹת. אִזְּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גֹוֵז אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ קֵן צְפוּר, וּמִתְכַּסֶּה שֵׁם שְׁלֹשִׁים יוֹם. לְאַחַר שְׁלֹשִׁים יוֹם, בְּאוֹתוֹ קֵן צְפוּר, יֵרֵד מְעֵטָר בְּכָל אוֹתָם תִּקְוִנִים מִמְעֵלָה וּמִמַּטָּה, כַּמָּה מַחְנוֹת קְדוֹשִׁים סְבִיבוֹ, וְיִרְאוּ כָּל הָעוֹלָם אוֹר אֶחָד תְּלוּי מִהֲרָקִיעַ לְאָרֶץ, וְיַעֲמֵד שְׁבָעָה יָמִים, וְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם יִתְמָהוּ וְיִבְהִלוּ, וְלֹא יִדְעוּ כָּלָל, פָּרֵט לְאוֹתָם חֲכָמִים שְׂיֻדְעִים בְּסוּדוֹת הַלָּלוּ, אֲשֶׁרִי חֲלָקָם. וְכָל אוֹתָם שְׁבָעָה יָמִים יִתְיַצֵּב (יִתְעַטֵּר) בְּאָרֶץ בְּאוֹתוֹ ק"ן צְפוּ"ר. בְּאִיזָה מְקוֹם? בְּדֶרֶךְ, זֶה קְבוּרַת רַחֵל שְׁעוֹמֶדֶת בְּפֶרֶשֶׁת דְּרָכִים. וַיִּבְשֶׁר לָהּ וַיִּנַּחֵם אוֹתָהּ, וְאִזְּ תִקְבֵּל תִּנְחוּמִים, וְתִקְוִים וְתִנְשֵׁק אוֹתוֹ. אַחֵר כֶּף יִקְוִים אוֹתוֹ אוֹר מֵאוֹתוֹ מְקוֹם, וְשׁוֹרָה בִּירִיחוֹ עִיר הָאֵילָנוֹת. בְּכָל יַעַץ - זֶה יִרִיחוֹ. אוֹ עַל הָאָרֶץ - זֶה יְרוּשָׁלַיִם. וְיִהְיֶה גְנוּז בְּאוֹתוֹ אוֹר שֶׁל ק"ן צְפוּ"ר שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ.

אִזְּ יִרְאוּ כָּל הָעוֹלָם שְׁהָרִי הַתְּגָלָה מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בְּאָרֶץ הַגָּלִיל

בְּזוֹהַר פֶּרֶשֶׁת שְׁמוֹת (דף ט.): אַחֵר שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ יִזְדַּקֵּן אוֹתוֹ אוֹר בֵּין שָׁמַיִם וְאָרֶץ, וְיִשְׁרָה בְּאָרֶץ הַגָּלִיל, שְׁשָׁם הִיְתָה רֵאשִׁית גְּלוֹת יִשְׂרָאֵל, וְשָׁם יִתְגַּלֶּה מֵאוֹתוֹ אוֹר שֶׁל קֵן צְפוּר, וְשָׁב לְמְקוֹמוֹ. וְאוֹתוֹ יוֹם תִּזְדַּעֶזַע כָּל הָאָרֶץ כְּמוֹ מִקְדָּם מְסוּף הַשָּׁמַיִם עַד סוּף הַשָּׁמַיִם, וְאִזְּ יִרְאוּ [יִדְעוּ] כָּל הָעוֹלָם שְׁהָרִי הַתְּגָלָה מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בְּאָרֶץ הַגָּלִיל. וְיִתְכַּנְּסוּ אֵלָיו כָּל אֱלוֹ שְׁעוֹסָקִים בְּתוֹרָה, וְהֵם מְעַטִּים בְּעוֹלָם. וּבְזָכוֹת תִּינּוֹקוֹת שֶׁל בַּיַּת רַבֵּן יִתְחַזַּק כַּחוֹ לְהַתְּגַבֵּר, וְסוּד זֶה אֶפְרָחִים. וְאִם לֹא יִמְצְאוּ אֱלוֹ, הָרִי תִינּוֹקוֹת שְׂיֻשְׁבִים בְּתִקְוֶה אִמָּם וַיִּוֹנְקִים, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (ישעיה כח) גְּמוּלִי מִחֶלֶב עֵתִיקִי מִשְׁדָּדִים. וְהִינּוּ אוֹ בִיצִים, שְׁבִשְׁבִיל אֱלֹה שׁוֹרָה שְׁכִינָה עִם יִשְׂרָאֵל בְּגְלוֹת. שְׁהָרִי מְעַטִּים הַחֲכָמִים שְׂיִמְצְאוּ בְּאוֹתוֹ זְמַן, וְהִינּוּ (דְּבָרִים כב)

וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל הָאֶפְרָחִים אוֹ עַל הַבִּיצִים, לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, [שהרי בו לא עומד הדבר להוציא מן הגלות אלא במלך העליון, שכיון שהם ילדים ותינוקות, נותנים תקף למלך המשיח, אז האמא העליונה, שהיא רובצת עליהם, מתעוררת לגבי בעלה] וַיִּתְעַכֵּב [כך] עַד שְׁנַיִם עָשָׂר חֳדָשִׁים אַחֲרֵיהֶם. אַחֲרַיִךְ יָבֵא בְעֵלָה וַיִּקֶּים אוֹתָהּ מִהָעֶפֶר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (עמוס ט) אָקִים אֶת סִפְתְּ דָּוִד הַנִּפְלֵת.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיזְכָּה לְאוֹתוֹ דּוֹר. אֲשֶׁרֵי בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֲשֶׁרֵי בְּעוֹלָם הַבָּא.

בְּאוֹתוֹ יוֹם מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ יִתְחִיל וַיִּכְנַס הַגְּלוּת מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּף הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דברים ל) אִם יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם וְגו'. מֵאוֹתוֹ יוֹם כָּל הָאוֹתוֹת וְהַנְּסִים וְהַגְּבוּרוֹת שֶׁעָשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִצְרַיִם, יַעֲשֶׂה אוֹתָם לְיִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (מיכה ז) כִּי־מִי צִאתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֶלְעָזָר בֶּנִּי, כָּל הַדְּבָרִים הַלְלוּ תִמְצָא בְּסוּד שֶׁל שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם שְׁבִילִים שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, וְעַד שֶׁהַנְּסִים הַלְלוּ לֹא יִתְעוֹרְרוּ בְּעוֹלָם, לֹא יִשְׁתַּלֵּם סוּד הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ וְלֹא תִתְעוֹרַר לְאַהֲבָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שיר ב) הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת. בְּצַבָּאוֹת - זֶה מֶלֶךְ (המשיח) שֶׁנִּקְרָא צַבָּאוֹת. אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה - שְׁאֵר הַחֲיִלוֹת וְהַמַּחְנוֹת שֶׁלְמִטָּה. אִם תִּעִירוּ וְאִם תִּתְעוֹרְרוּ אֶת הָאַהֲבָה - זֶה יְמִין שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּקְרָא אֶהֱבָ"ה. עַד שֶׁתַּחֲפֹץ - אוֹתָהּ שֶׁשׁוֹכֶכֶת לְעֶפֶר, וַיִּהְיֶה רְצוֹן הַמֶּלֶךְ בָּהּ. אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיזְכָּה לְאוֹתוֹ דּוֹר. אֲשֶׁרֵי בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֲשֶׁרֵי בְּעוֹלָם הַבָּא.

פרק ו'

מכתבים שהתקבלו במערכת ותגובות שנתנו על המוות הקליני

א. לכבוד האדמו"ר שליט"א

מה שראה נתן - המיליונים שימותו - הם כנראה הערב רב!!!

כי כל יהודי אמיתי ינצל בסוף!!!

כמו שהוא אמר - שגם מי שיצחק לה' ברגע האחרון - הוא
ינצל!!!

והצדיקים אמרו כי יהודי אמיתי ינצל, לא תלך שום נשמה
יהודית לאיבוד!!!

האריז"ל והדברי חיים - רוב הדור מהערב רב!!!

אז רק הערב רב ימותו!!!

ב. לכבוד האדמו"ר מהאלמין שליט"א

הנער בן 15 -

בן י"ה. הזוהר אומר - בינה = בן י"ה. ובינה היא תשובה כידוע.

אז הנער בן 15 גרם לעשרות אלפי בעל תשובה!!!

ראיתי בתגובות לסרטון עשרות אנשים שמבקשים שרוצים

לחזור בתשובה!!! וגם הרבה אלו שכתבו שהם התחזקו מזה!!!

בדקתי ומצאתי שיש כבר מיליון צפיות!!!

עם ישראל - עם קדוש! ורוצה לחזור בתשובה!!!

ובסוף כל יהודי אמיתי יחזור בתשובה, והערב רב ימותו!!!
ולא ידח ממנו נידח.

הערב רב גם ברגע האחרון - לא יעשו תשובה, וינסו להתחבאות - אבל לא יעזור להם מאומה - הם ימותו בסוף!!! (על פי מה שאמר הנער).

ומי שישוב ויצעק לה' (גם ברגע האחרון) - ינצל!!! (כך אמר).
והיה כל אשר יקרא בשם ה' ימלט, כי בהר ציון ובירושלים תהיה פליטה, ובשרידים אשר ה' קורא!!! (יואל ג).

מצודת דוד כל אשר יקרא בשם ה' ימלט. ר"ל הקוראים בשם ה' המה ימלטו מן הצרה הבאה על העכו"ם : כי בהר ציון. ר"ל כי הפליטה תהיה בהר ציון לבד כמו שהבטיח ה' וגם שם לא לכולם כי רק בהנשארים המבוררים שבהם אשר כל א' מהם קורא אל ה' וצועק אליו ומשים בו בטחונו:

תגובות שנתנו לסרט מוות קליני של נתן

ג. וואו זה אמיתי!!! העולם נגמר!!! כולנו חייבים לחזור בתשובה!!! (מיכאל)

זהו אני חוזר בתשובה!!! אני מתחיל לשמור שבת!!!!

ד. איך מתחילים לעשות תשובה, מאיפה להתחיל??? (יצחק)

ה. ממש מפחיד!!! על כל עבירה נותנים דין וחשבון, זהו אני לא עושה עבירות יותר!!! (שמריהו)

ו. תודה רבה! יש לכם הרבה זכויות לחיזוק של כולם (יהודה)

ז. אשריכם אתם מזכים את עם ישראל להבין כמה חשוב לחזור בתשובה! בבקשה תפיצו את הסרט הזה של הנער שעבר מוות קליני וחזר. הלוואי וזה יגיע לכל העולם ויעורר רבים בבת אחת. חייבים לעורר את כל עם ישראל כולו ולהתפלל ולזעוק לה' שיבטל את כל הגזירות הרעות מעלינו, שיהפוך את כל העוונות לזכויות, שישמור עלינו. שנזכה לעשות תשובה שלימה ושתבוא הגאולה ברחמים רבים ובששון ובשמחה.

אם כולנו נתאחד מיד ונעשה תשובה מכל הלב הכל יהיה הרבה יותר טוב לכולנו.. גם כל מי שקורא פה באתר שישתדל לעורר את עם ישראל בבקשה. כולנו צריכים להמשיך ולהתעורר ולהשתדל לעורר אחרים כדי שכל עם ישראל כולו יזכה שהגאולה תבוא לנו בטוב וברחמים כמה שיותר..

צריך לתלות פוסטרים ענקיים במקומות ציבוריים, להסתובב עם רמקולים, לחלק דיסקים ועלונים לזיכוי הרבים, וכדומה בדיוק כמו שהצדיק הקדוש רבי אמנון יצחק עושה, ממנו יראו וכן יעשו, לספר לכולם לכל היהודים שהגיע זמן הגאולה וחייבים כולנו להתאחד באהבת חינם ולעשות תשובה דחוף!! לעסוק בתורה ובגמילות חסדים. (אנונימי).

ח. נכון!!! חייבים לעורר את כולם!!!

להסתבוב עם רמקולים וכו'!! !

אין זמן!!!

מב כי לא ידח ממנו נדח ❖ חלק שמיני ❖ דברי הנער במוות קליני מה שראה בעולם העליון

ובמיוחד להתחזק בקדושה ובטהרה, (שמירת העיניים והמחשבה והברית) ובצניעות!!! (הראל).

ט. אם יש אפשרות להוציא את הסרט הזה בדיסק צרו איתי קשר במייל אני מעוניינת להפיץ אותו. תודה! (אור).

י. התחזקתי!!! הלוואי שה' ישמור את כל היהודים!!! אני מפחדת על המשפחה שלי!!! (תמר).

יא. מאד מחזק, עורר אותי לתשובה!! הגאולה קרובה כל כך! תתכוננו עם ישראל, תתכוננו!! (איציק).

יב. אוי ואבוי! מה שהוא אמר על הבשר! גם מה שכתוב "כשר" זה טרף, אז כבר אי אפשר לאכול שום בשר!!! (מ. ש.).

פרק ז'

המשך סיפור המוות קליני

דברי הנער במוות קליני מה שראה בעולם העליון

עדות משמיים - הבשר הטרף!!!

גם מה שמוצג בשוק כ"כשר" הינו "טרף למהדרין"!!!
(בגימטריא "בהכשר הבד"ץ")

הרב רמי לוי: אם אתה היית יודע, ומביאים לך בשר - אומרים
לך הבשר הזה טרף, נבילה. היית אוכל? לא היית אוכל!

עכשיו בשניה הזאת שהראו לך את כל החיים דבר דבר, הראו
לך גם מה נכשלת בשגגה, נכשלת גם בבשר טרף? נכשלת
במאכלות אסורות?

נתן: אני יודע בוודאות, כן!

הרב רמי לוי: אבל כל מה שנכנסת ואכלת ידעת פה זה לא
טרף, מותר לאכול?

נתן: כן!

הרב רמי לוי: ובכל זאת יש שם טריפות ונבילות?

נתן: בכל זאת, כתוב 'כשר'. ובכל זאת.

הרב רמי לוי: כתוב 'כשר', אבל יש שם בשר טריפות ונבילות.
ובעולם העליון מראים שכל האכילה הזאת היתה - היה מקרים של
טריפה ונבילה.

נתן: כן, אבל לא הכל....

הרב רמי לוי: אבל היה מקומות שלא [היה כשר].

אחד מהקהל: הם גם צעקו "רשע רשע".

נתן: הכל, כל עבירה ועבירה.

כשוגג - כמזיד

אחד מהקהל: אבל זה היה בשגגה!!!

הרב רמי לוי: כן רבותי, זוהי גם עצת היצר הרע 'שגגה, שגגה', - [אבל] גם מי ששותה רעל בשגגה - הוא מת. אתם יודיעם את זה גם מי שנופל מהגג בשגגה הוא מגיע לאורטופדית מהר מאד. והוא לא יכול להגיד לרופא שגגה שגגה, נפלתי מהגג בשגגה! אחרת גם יכניסו אותו לגיהנם בשגגה!, רק בשגגה, שם יעשו איתו מדה כנגד מדה.

עד כאן דברי הילד והרב רמי לוי שליט"א

הסכמת הרבנים שליט"א

תגובת הרב המקובל רבי יוסף שני שליט"א נכד החכם מנחם

מנשה בעל אהבת חיים זיע"א

"דברי הנער נראים כנים ואמיתיים ולא מבויימים כמו

שטוענים המשמיצים"

נשאלתי לחוות דעתי בענין הדברים שנאמרו בבית הכנסת

בירושלים בחול המועד סוכות על ידי רב שאני לא מכיר ונער בן

15 שעבר מות קליני וסיפר על בי"ד של מעלה ועל העתיד הקרוב

בנושא הגאולה.

כי לא ידח ממנו נדח ❖ חלק שמיני ❖ דברי הנער במוות קליני מזה שראה בעולם העליון מזה

לאחר עיון, דברי הנער נראים כנים ואמיתיים ולא מבויימים כמו שטוענים המשמיצים אבל יש להבין שמדובר בנער בן 15 שמספר את הדברים מזוית ראייתו וללא ידיעה והכנה מוקדמת וכמי שמכיר את נושא הראיה הרוחנית מקרוב אני משוכנע שספורו של הנער אינו מכיל אפילו עשרה אחוז ממה שראה ואין הדברים סדורים בפיו כהווייתם אלא קטעים קטנים ומעורבים מתמונה גדולה ומורכבת. אפילו מבוגר ובקי בדבר לא יצליח לבטא את הדברים על בוריים וכל שכן נער צעיר שהכל נחת עליו באופן מפתיע.

דוגמא לכך שדבריו כנים וללא הכנה מוקדמת ושזוית ראיית הנער אינה שלמה ומדוייקת אפשר להביא מכך שבתיאורו על בית דין של מעלה ציין שהצד הטוב היה בשמאל והצד הרע בימין כשהאמת היא להיפך בכל תיאורי המתים הקליניים האחרים

”אין לי ספק שההשגחה זימנה את הדברים כדי שעם ישראל ישמע ויתעורר ויתכונן לגאולה”

וכפי המקובל בידינו שהימין הוא החיובי והשמאל הוא השלילי, אבל הילד אמר את האמת מזוית הראייה שלו ששמאל שלו היה החיובי כי הוא הימין של בית הדין שממולו וזו דוגמא גם להוכחה שלא הוכן מראש וגם לדבריו האחרים שזוית ראייתו אינה מדוייקת. ושמתוך שפע הדברים שראה עורבבו דברים והושמט ממנו סדרם וכיצד יתגלה המשיח.

אין לי ספק שההשגחה זימנה את הדברים כדי שעם ישראל ישמע ויתעורר ויתכונן לגאולה. עד כאן

ובשיעור אחר - הגיב לרבנים שאומרים שזה שטויות ואסור להפחיד את העם, ואף אחד לא ימות וכו' כי מספיק שהעם בפחד זה כבר זכות, ועם ישראל הוא העם הכי צדיק בעולם וכו' וענה תשובות לרבנים האלה. ואמר שהפחד לא יציל אותנו מהאסונות רק צריכים הכל לעשות תשובה!!!

הגאון הצדיק הרב דב קוק שליט"א אישר את הפצת הסרט ובו עדות ממוות קליני של הנער נתן על עניין גוג ומגוג, ואמר שזה טוב ומצווה להפיצו. (בחגוי הסלע)

וכן הגאון רבי יעקב אדלשטיין שליט"א וכן רבי יוסף מזרחי שליט"א.

פרק ח.

ספר "נבואת הילד"

הנער נחמן קטופא

ספר 'נבואת הילד הנביא נחמן בן החסיד הקדוש ר' פנחס מכפר ברעם' נפוץ יחד עם פירושו של ר' אברהם הלוי שחי בתקופת גרוש ספרד. הפירוש נכתב סמוך לסיפוח ארץ-ישראל לאימפריה העות'מאנית בידי הסולטן סלים הראשון בשנת ה"א רע"ז – 1517 לסה"נ. המפרש, ר' אברהם הלוי כותב שהספר נמצא בחורבה בטבריה כמה מאות שנים קודם לכן, בסוף המאה הי"ג, ונשלח לחכמי צרפת על ידי ר' דוד הנגיד, נכדו של הרמב"ם.

בהקדמת הספר נכתב שהילד נולד בא' תשרי - ראש השנה של שנת ת"ח או ת"כ לחורבן, כלומר בשנת ד"א רל"ד (474 לסה"נ) או ד"א רמ"ח (488 לסה"נ). עוד ראה שם בהקדמה התאור המלא על הילד נחמן, הנבואה והפירוש.

נבואת הילד

ואשר הוזה נחמן קטומא דמן כפר ברעם
על הנאולה ועל התמורה
ואשר יקרה ליהודה ולעמים באחרית הימים

כפר תיתרה הנבואה הזאת לעולמים ברפוס בלי ביאור ותירי
כדברי הספר התתום ואין מכין לבאר בו אף שתיים שלש דלתור

זנח הקיר הי את רוח איש כשטל על דבר והמש
בנרות המוסח בנרדי הרצון ויסגא כאור נחפר
להשפיל וטוב לסראת עין חסידה לטא על כל
עולם להבין תעלובות הנסח הגלוי והתתום

נחלשר יסר בעיניו זה הביאור נדכה רוחו אוננו להדמים ולת
בנבואה עם הביאור לתלקה כיעקב ולהפינה בישרל והית' לעינים
לכל חסתוקק לדעת מה יולד יום ואשר יקרה באחרית הימים
פכאות ישקעם ולותיות אשר תבואינה יודיעם

ברלין

שנת ה'תרס"ג
לחיי יצחק הלוי

בהוצאת ליוורנו ה"א תקנ"ה הוא מכונה נחמן חטופא.

אמרותיו

נבואת הילד נדפסה לראשונה בסוף ספר נגיד ומצוה קושטא תפ"ו, ובספר שלשה מאמרי גאולה. נבואותיו שעיקרן על אחרית הימים, נדפסו עם פירושו של החכם רבי אברהם בן אליעזר הלוי שחי לפני כחמש מאות שנה.

להלן הנבואות של הילד שניבא לפני 1500 שנה **במלואן**:

נבואות מפי ילד יהודי (ר' נחמן קטופא בילדותו, ומת מיד לאחר שסיים את הנבואות), שהתנבא בארמית לגבי עניינים הקשורים לגאולה, ולבוא המשיח. קברו של הילד ידוע ונחשב לאתר קדוש בכפר ברעם שבגליל העליון). על הנבואות נכתב גם במאמר זה ונעשה נסיון לפרש קטע מהנבואה כאן אודות הרס פסל החירות לקראת הגאולה.

להלן הדברים:

"נבואת הילד"

הקדמת המוציא לאור:

נבואת הילד אשר חזה נחמן קטופא (או חטופה) על הגאולה אשר יקרה ליהודה ולעמים באחרית הימים, והן חמש נבואות בסדר אלפא ביתא בחרוזים, כמו שיר "אקדמות" לשבועות, ונאמרו בדרך חידה ורמז בלשון ארמי. והמחבר שם הנבואות בפי הילד נחמן קטופא כמתנבא בצאתו מרחם אימו, וככלותו לדבר גוע וימות. ולכן מכונה "קטופא", כי נקטף בנעוריו, או "חטופא" כי חטפו המות.

הרב חיד"א במערכת ספרים ע' נבואת הילד אומר, שכתבה
הרב ר' אברהם הלוי (הכוונה לספר הפירוש לנבואתו), ואפשר
שהיה בסוף האלף החמישי, שמזכירו בספר מסעות בנימין שהיה
בשנת ד"א תתק"ל. ור' שבתאי בספר בעל שפתי ישנים אומר
שחיברו ר' אברהם הלוי הזקן עם פירוש ר' שמואל הנגיד. ולפי בעל
היוחסין (עי' גם סדר הדורות ד"א רמ"ה) נולד נחמן קטופא בשנת
ד"א רמ"ה (485 למספר הנוצרים) בזמן רבנן סבוראי, שנת ת"ך
לחורבן הבית השני. ר' גדליה בן יחייא בשלשלת הקבלה כותב, כי
לר' דוד, נכד הרמב"ם, היו שני בנים, ואחד מהם ר' אברהם הלוי
היה בירושלים בשנת ה"א רע"ו, והוא עשה פירוש להנבואה הזאת
שנמצאה בחורבות ירושלים, ואלו דבריו:

רבים ונכבדים מחכמי ברצלונא כתבו אל הרב ר' דוד בן בנו
של הרמב"ם לחלות את פניהם, וישלח להם המעשה מלידת הנער
הנעים, ילד שעשועים, והנבואות אשר ניבא, ובסוף כל נבואה קצת
פירוש. ולפי מה שנראה היה הרב ר' דוד מקלל והחרים לכל מי
שיגלה רז זה לנכרי, וראוי ליזהר מגחלתו של יכוה, ולשמור סוד
במה שיש בו, באשר היא קללת חכם, נוסף על רוב חסידותו וגודל
יהדותו ותפארת גדולתו וכו'. והטעם שאסור לגלות, לפי שיש
בקצת העניינים ההם סכנה הרבה, ובקצתם השתיקה יפה עכ"ל.

וראי שתדע שזה המעשה היה כמו ד"א רמ"ה, וכמו ת"כ
לחורבן (בקיצור):

ר' פנחס היה חסיד גדול וקדוש, ואשתו רחל גם היא חסידה,
ותהי עקרה, ויתפללו לה' ונעתר לקולם ותהר. ובחודש השביעי
להריונה, בחמישי בשבת, כעלות השחר, שהיה עולה צדק ומאזניים

לצד מזרח, ביום ראש השנה שהיה שישי לשמיטה בשנה הנ"ל, נולד זה הנער, ויקראוהו נחמן, ותיכף שנולד התחיל לדבר פלאות ומעשה מרכבה. והעולם קראו לנער: נחמן קטופא דמן כפר ברעם, ומת בן י"ב שנים. ובסוף ימיו התנבא נבואות גדולות על הישועה, והדברים ההם נכתבו, והם דברים סתומים נסתרים ועמוקים בהרבה לשונות: ירושלמי ובבלי ארמי והגרי מעורבים ונחלפים עמוקים מאוד במליצה וחידה, ונלאו המפרשים להבין חלק קטן ממנו וכו' (שה"ק דפוס זאלקווא דף ל"ה ע"א וע"ב).

נבואת הילד נדפס ראשונה בסוף ספר נגיד ומצוה קושטא

תפ"ו, ובדפוסים אחרים. הביאור הנ"ל לא נמצא איתנו.

יצחק סטנוב הו"ל נבואת הילד (ברלין תקנ"ג) עם ביאור חדש שאומר שמצא בכתב יד, ובאמת כתבו הוא בעצמו, והוא ידוע למתעלם שמו גם בספרו זוהר תניינא. גם מעתיק או כותב בעצמו הפתיחה לסיפור ר' נחמן קטופא, ואומר כי ר' פנחס ידע את שם המפורש, וכשיצא נחמן לאויר העולם ... אמר יש למעלה מזאת הכיפה שאתם רואים תשע מאות וחמשים וחמש כיפות, ולמעלה מהם ארבע חיות, ולמעלה מהן כסא רם ונישא, ולמעלה מהכסא אש אוכלה, וכסא יקרו, וכל משרתיו אש.

וכאשר שמע ר' פנחס אביו אלה הדברים, גער בו וישתקוהו, ונאלם ולא דיבר י"ב שנים. ואימו היתה בוכיה, ואומרת היה לי בן, והלוואי לא היה לי בן. והנער נחמן היה יפה מאוד. פעם אחת, כאשר בא ר' פנחס מבית המדרש, עמדה אשתו רחל ורחצה רגליו כמנהגה, ואח"כ הביאה הנער נחמן בנה, ותשם אותו בחיקהו, ונפלה על פניה ותבכה. ותבקשו שיתיר את בנה לדבר, או שינטלו

מן העולם. באותה שעה גילה ר' פנחס את פני הנער, ויראהו כי הוא יפה עד מאוד, ויפול על פניו, וינשקהו שלוש פעמים. וכאשר ראתה רחל כן, נתקררה דעתה, ויאמר לה ר' פנחס: ידעתי כי תחפוץ שאתירו לדבר, אך דע לך כי הנער חכם ומשכיל, ואם אתירנו לדבר יאמר דברים שמזעזעין את הבריות, ואין לו אריכות ימים. ותען רחל ותאמר: אדוני, תתיר לו שידבר בסתר ולא בגלוי. וישם ר' פנחס פיו על פיו של הנער, ויצוה וישביעהו שלא ידבר בנגלה, כי **אם בדיבור חתום וסתום, שלא יבינו שום אדם, ואפילו חכם, עד עת בוא דברו.**

אחר כך אמר לנער: הנך מותר לדבר, ויפתח הנער את פיו, וידבר חמש נבואות על סדר א"ב, וכאשר השלים דברו אמר לו אביו: חזק ואמץ. השיב נחמן ואמר: ירבו ימיך, אבי, אני בנך האחרון, ואבי ואמי יקברוני. וכאשר אמר כן בכו אביו ואימו, מן היום ההוא עד יום מותו, כי נפטר בקרוב לחייו, עליו השלום.

בספר חיבת ירושלים מאמר רננו צדיקים סימן י"ג כותב בשם ספר גלילות ארץ ישראל: בכפר ברעם נקברו מרדכי ואסתר, שהביאו אותם מארץ עילם וכו'. ובאות פ' כתב משם גא"י ר' פנחס בן יאיר קבורתו גם כן בכפר הנ"ל וכו', וכתב עוד בשם גא"י: ר' יוחנן חטופה נקבר גם כן בכפר הנ"ל, ומגיה המה"ד שצריך להיות נחמן חטופה.

דוגמאות לפירושים אפשריים:

נבואת הילד גם עם פירוש סטנוב קשה להולמה, כי בכמה מקומות לא ירד לסוף דעתו של המחבר, גם נמצאות שגיאות בסדר איזה מילים בחרוזים, מלבד טעויות הדפוס, וראוי לעשות

כי לא ידח ממנו נדח ❖ חלק שמיני ❖ דברי הנער במוות קליני מזה שראה בעולם העליון נג

העתקה נכונה בלשון עברית אשר תתאים ללשון הארמית העקרית, ולדוגמא נעתיק פה שורות אחדות מהנבואה הראשונה:

(א) אתיא אומתא אימתא, מזעזע ברייתא, עבדא הדמדתא, ביה בני אמתא:

תבוא אומה נוראה, מחרדת הבריות (היא החיה הרביעית שראה דניאל בחזיון, ורומזת למלכות אדום), ותעשה כריתה, בתוך בני האמה (הם בני ישמעאל בן הגר שפחת אברהם).

(ב) בעלמה דנשא, יחרדין גרשא, גיברין חלשא, יהלמין קישא:

בעולם חמיו (במדינת ישמעאל שהוא חמיו של עשו, שלקח את בשמת ביתו לאשה), יחרדון בני הגרושה (בני הגר שגירשה אברהם), אנשים חלשים, ויכו את הקש (הוא עשו שנמשל לקש: ובית עשו לקש).

(ג) גברא ומתגברא, בחילא ברירא, דרמי בגירא, על מתילא דברא:

יגברו ויתגברו, בחיל ברור, על המורים בחצים (הם בני ישמעאל רובה קשת), המשולים במדבר (הם בני עשו, שהיה איש שדה, ורוצה לומר שאדום יתגבר על ישמעאל).

(ד) דיקא בדוקא, ובגין עסק דקקא, רמסא ומעיקא, ואכלה ומדקא:

הדיק בדייק (החיה שדייקה במצור על ירושלים), ובעבור לימוד התורה (שהיא מתשת כח), תרמוס ותעיק, אכלה ותידוק (רמז על הריסת ביהמ"ק).

ה) הנה נאצא, וסעדה קצצא, טיסא בעיצא, ולעת קץ מתקצצא:

הנה נאצה, והסעודה קצצה (רמז על שביתת המזח שולחן ה'), תעוף במהירות (על ירושלים), אך בבוא קיצה תקוצץ גם היא (על דרך "וסוף מטייפוך יטופון)

ו.	בחילא ברירא,	נבואה ראשונה
ויעול כלא	דרמי בגירא,	א.
בחייפא,	על מתילא דברא.	אתיא אומתא
נאצא ומגדפא,	ד.	אימתא,
נחרא אחור ערפא,	דיקא בדוקא,	מזעזע ברייתא,
כעמיר גנא סייפא.	ובגין עסק דקקא,	עבדא הדמדתא,
ז.	רמסא ומעיקא,	ביה בני אמתא.
זמנין ביה כלא	ואכלה ומדקא.	ב.
אעא,	ה.	בעלמה דנשא,
מזומנה דבית	הנה נאצא,	יחרדין גרשא,
מקדשא,	וסעדה קצצא,	גיברין חלשא,
שעיעא קליסין	טיסא בעיצא,	יהלמין קישא.
כנוסין מרערעה,	ולעת קץ	ג.
ומתיב בא שעה,	מתקצצא.	גברא ומתגברא,

ולאות קץ מטה,
מתעבד קטטא,
והוי חסף טינא
דאלמטתא.

ס.

סגר פוחא,
ותושבחה,
ואזיל כסחא,

נפק נפשיה פחא.

ע.

עפא עזא,
ונפל עזיזא,
ובטלה גיזה,

ודו שלטת שמיא

וגזא.

פ.

פחרא די הוה,
ומגדל בני גדוא,
אות קו לקו הוה,

כליל יגזול במילא,
לקעקע עד יחתום
גלגולא,

דערב לה,

תגא נפלה.

ל.

לשבירת אבבא,
דמסתמא מבא,

לא יהוי ליה ארבא
(נ"א ארכא),

דיצמח מלכא.

מ.

מחמד (נ"א
מחמר) גאייה,

אעה באייה,

דיטמע הויה,

יהיה כלילייה (נ"א
כליליא)

נ.

נהרה כד מטא,

ופליג תרי עשר
וחומשא שעה.

ח.

חיישא ורמשא,

ארבע דופנין

דרסא,

מכניסא גריסא,

ולא רצה רמשא.

ט.

טביעה במונה,

ארוכא וקטינא,

ומערבא בשטנה,

ומייתא בשוטנא.

י.

יהידא (נ"א:

יהודא) באימא,

ונאצח בחימא,

לבושא כלימא,

וטייטא במהומה.

כ.

ומעקא עיקא,	לארעא פתיא	כולכו (נ"א
ודביקא מסתנקא.	וטבא,	כולביה) ביה.
ר.	דעבדה תשובה.	צ.
רעצה,	וירחם אבא טבא,	ציהרא שהה,
מתרצא,	על בוכרא חביבא.	וסיבא והא,
ונאצא,	ת.	שאטא ושמעא,
וחלצה דייסא.	תיתי שעה,	וערך בהא.
ק.	ותתקוף תשועה,	ק.
קפיצא מתערפא,	ותרבה נבואה,	קמא גודא,
על ידי שדה שפה	שטט וימלא כל	לאריא גרידא,
כצורפא,	ארעא.	ומתנדה,
בתרופה,	נבואה שניה	דיצמח גרידא.
נתפשה לחופה.	ת.	ר.
צ.	תשגא תפארה,	רם לבוש תגא,
צבועה נצפעא,	ותרבה גבורה,	לבושיה כתלגא,
נשרפא ונפרעא,	וישתרו אסורא.	מכבד שאגה,
ומיודעא ידיעה,	ש.	ומכניס שגגה.
בשועה נשתשע.	שיתא שיקא,	ש.
פ.	ומשתיקא (נ"א	שבויה שבה,
פיסא פרנסא,	ומשתוקא) עקא,	בהאי שעתא טבא,

זרוק ברקא,	מבוסא בעמוסא.	ונרמסא
ומזיעי מדקא,	ד.	מתגייסא,
וברתה ערקא	דבקה שעה,	ופירסא מתנייסא,
וחרקא (נ"א	ואמרה נאה,	ומתיחסא
וחדקא)	את ה' תבואה,	ביחוסא.
ח.	ולית היא השעה.	נבואה שלישית
חילא דברא,	ה.	א.
לסגידא דברא,	החבורה עייפא,	אתיא אימא,
וייתי תפרא,	ואמרה השבה	מסרהבא אומה,
בקנאתיה דברא.	מסייפא,	בני אדומה.
ט.	ואין היא עוגת	ב.
טמאה מטפסאל	התרופה.	ברתא דא דיינא,
אטלולא קדישא,	ו.	עבדה עבדא
ואמרה אני	וסגיד בקודצא	עניינא,
קדישא,	(נ"א בקורצא),	באדר רעד יונה,
ואינה אלא	וייניד פורצא,	ויהבת לקינה.
קדשא.	צוח על ציצא,	ג.
י.	אימת נרצא,	גביר כעסא,
יהיה בר אמתא,	יעורר קיצא.	ומתגר בעסא,
לביש אימתא,	ז.	ואומא נרמסא,
ועליל בחמתא,		

ובתרי זרעיה
שבוען ג' יתגוזא,

ובית מקדשא
וזריזא ועל ככר
פפא הוזא.

צ.

צום המן ור"מ
(נ"א וד"מ) שנים
יחי,

גבר צדיק ישחה,
נהרה חוט
בסנברה ישחה,

ובתרוהי שופיזה
ינחה.

ק.

קיים צולמין
יעטה,
הות ההוא דגשור
יעטה,

וזרעיה לאתר
שופיזא יקטה,
ובסוף ינקטה.

ניקום חד פחידא,
באבא ברידה,

גבר בעבדא,
דבר אפודה.

ס.

סימן קרוב נחיה,
ובסייפן יתיהו,
וערך בר טלכיא,

די הוה הונה וקם
(י"ג ונס) בין
ספקייא.

ע.

עד ג' שבועות מר
קוה,

ובחרב זרעיה יהוי,
ובתר שנה נהיה
נהוה,

ובתר דנא ממשוה.

פ.

פני כאן אבעיזא,

למובדא לבר
אחותיה.

כ.

כריך בארעא,
לפניו ערעא,

וגביה מסאה,

ומגביה בעלמא
שיסאה.

ל.

לביעובא ומרבה
באבא,

ורחים שבת טובה,

ישנא בבת איבה.

מ.

מן דרומא יסגא,

ולחדא יהגה,

ובשנת קכ"ה

ידגה,

ובאלף ק' ינגה.

נ.

ר.	ג' שבועים ארוכא.	ב.
רגשין אחריו מלכיא,	ת'. תעדה ויללה,	ביומין אחרת בשמ"ת נטרד,
וסוגיין קטלייא,	נואף כד ילדה מדלא,	בכתוש דגדר, בגבר ומדר.
עד יחתון מן עלייא,	דיניה יתלה,	ג.
גמלא בהון עד סוף קישטיליא.	ויכוש תלא, ונתלא.	גברין לא פסקין, ומן אשא נסוכין דסקין אתבא מעיקין, ישהיו חוטין בברכיה ועמקין.
ש.	תקים מלה, דאמר נורא עלילה,	ד.
שגרא מלכא, ביד חמד מלכא, ונפיק בר סלכא, להרכה,	לסוף שבועי יתללא,	דינהון שנאון, ולכולא ישנאון, והיך תנן טבואן.
ורדיף אחריו נגיד מכה,	תצמיח גאולה, לנחלה נדגלא.	ה.
שלימן עבדא מבוכה,	נבואה רביעית א.	הויין בדברים שבכין, ממעמקים וברכין, ובנת מלכין,
ד' שנים קיים במלוכה, ולבתר ד' שנים בארכא,	אתון דרומין, דמקרין שלמין, מתגרים עם רומין.	

לכון אתקרי חספין, לרומה חספין, מהומה צופין. מ.	טור טבור מתכנשין, ותמן תיישין, כולהו בהון אישין, לכולא הוו בישין. י.	לחמהון רבכין. ו. ויבנון סמפונא, למיעל בספינה, בראשית חוסנא, ובסוף שיסנא. ז.
מעט מרגולא, כד יכתבון גלגולא, עמך יגלה בגולה, וכד ישאלון אל קצבין, יתפרעון אל עצבין. ס.	ימא וארעא מתפלגין, וסופיהון פליגין, אלין באלין הרגין, מבנין בו מליגין. כ.	זיהיין לקטלא, וכל יומיהון בטלטולא, אחרים כד נטלא, שלטנהון בטלא. ח.
סמוך למדברא, בנאין דירה, והפוך סברא, ובעתהון למגרא. ע.	כולם מרערעין, ומציבתא קבו ארבע תרעין, דקיימין ומתפרעין. ל.	חשבון למהלכא, למדינת מלכא, להוליד ארכא, מכסיותא בהון ערכא. ט.
על ידיהון ביש יקריב,	לבני נשא מסייפין,	

כד תבעין תונבין עשר,	ישתזוב מאן דאית ליה זכו.	וסוף ימא חריב, על עשר מילין ומתחריב, גולם דמקריב.
אריך כנשר, מתבין מבשר.	ר. רני שתיא,	פ. פתרון בגורייא, בביעותא דמתגרייא,
תריא צלותה, רהטין לזכותא, עד מצותא, יהון לשזבותא.	שנה בתר שנה, דקריב אסונא, ותפרח שושנה.	ושחקין באנגריא, לכון מתקרי מתגרייא.
א. אי אתון חמין עמין, אלין באלין קיימין, מן תמן תדעון דקרבין יומין.	ש. שוי ביצה, מזלזל בקוצא, פריח נוצא, ומתרמי נוצא. מהוי מתכנון, כד יתרכנון, עשר מדינות כריכון, וצבי למתקנון.	צ. (ר' פירוש כאן) צולמא דרודוס (נ"א דרודם), כד אתיהב לגרוס, קריב אגרוס, רומי למהרוס.
ב. ברא מנבל אבא וחתנו לחמא, ברתא קיימא באמא,	ת. תהוי מבשר,	ק. קל קרב בעכו, מלכא לקבל מלכו,

וישתנבון בחרמין,	ודין לכון סימן,	וכלה בחמה.
מסגדיהון יהון שוממין.	מפרש באת וזמן,	ג.
י. יהרת מטרה יעצר,	כד יפיק מן,	גזרו צומין,
ותהומה יבצר,	מדברא מלך ושמו מרומן.	ובעו רחמין,
וחמש אתרוון ישתוק מן חד אתרא.	ז.	דלא יתקרבו יומין,
כ.	זרעיה יקום כד דרען,	דתשטפון באומין.
כד יכתוב אגרא,	ומן תמן מתרען,	ד.
למבדא גשרא בסוברא,	ומקדשן מתרען.	דתרין אחין למרעה,
כבר אתא מקורא לציון מנהרה.	ח.	חד בחד ירעה,
ל.	חד שורש מן שתקא,	וביומיהון יצמח רועה.
לכון מסרנא רזא,	כד ימלוך בחזקא,	ה.
כד ימלוך שופיזה,	מטא קץ מלכותא די אכלה ומדקא.	החברים מתכנשין, ועלין לכנישין,
יקרב כרוזא,	ט.	צלוין פרושין,
אל גנת אגוזא.	טעאן צורים וצלמין,	ובתיובתא מפרשין.
מ.	מבטל מבקשת בנימין,	ו.

ר.	וכלא יפנה למדברייא.	מדון ומנצור, לאומים יעצור, אלוף כבודה מלך ושמו מנצור.
רגיש באומין, יאמר על השין, תלת עשר, ישלח ידיה לקדישין יבשר.	פ. פיפוס דרומייא, כד אשתמע באלכסנדרייא, תלת גירין יפוקייא.	נ. נסיכי קדה, ידרוך באדר, וביעתהון גדה, בקוצין ודרדר.
ש. שולטן משיח נהרה, דמפשר בספרא, יפח בארמילוס יהא כעפרא; שביב ממרומים יפול בארמין, ויגער דמכעיסין בצלמין, לעתיק יומין.	צ. צמחי מלוחין, ושרשי רתמין, אכלין מ"ה יומין, ומעין יפיק להו מתהומין. ק. קם מן שטנא שמט לבא מן סכינא, ליד אבנא, דהיא עשרה תרנא.	ס. סליקין מלכייא, בחוקין פרסייא ותורכייא, אתיין בחזקה ושבין טורכייא. ע. עיר לתל תתפני, ותוב לא תתבני, דנפקית ביוני,
ת. תיתי אבנא זעירא דאגזירת מטורא,		

סד כי לא ידח ממנו נדח ❖ חלק שמיני ❖ דברי הנער במוות קליני מה שראה בעולם העליון

ותפח לאומין

ברוח סערה;

תחית מתיא,

לבנאה חביביא,

דעתידת לבליא,

ארעא ושמיא.

כי לא ידח ממנו נדח ❖ חלק שמיני ❖ דברי הנער במוות קליני מה שראה בעולם העליון סה

פרק ט'

עולי הרגל ומקורות

מקום מנוחתו בברעם:

מכתב מר' מנחם ב"ר פרץ החברוני, כת"י אילן ב', תוצאות ארץ ישראל, כת"י מוסקבה, איגרת יחוס האבות מאלמוני, יחוס הצדיקים (גלילות ארץ ישראל / איגרת הקודש; שבחי ירושלים; זכרון בירושלים), איגרת מספרת יחסותא דצדיקיא (רבי משה חיים קאפסוטו), אלו יחוסי הצדיקים ז"ל וציונם, ידי משה, קברי אבות.

הזיארה בכפר פקיעין - ר' חיים אבן עטר (האוה"ח), מסעות משה, טוב ירושלים.

אמנם, ישנה דעה שנטמן במירון:

"במרון... עוד שם צדיק אחד, אומרים כי שמו ר' יהודה, ושם נחמן חטופה ור' יוחנן הסנדלר. ושם בית הכנסת לר' שמעון בן יוחאי, בניין מפואר מאד. ושם אבן גדולה, חלולה מראשה עד למטה קרוב לארץ, אומרים כי היה מזבח, והדם היה שותת ויורד דרך אותו מקום חלול". [תוצאות ארץ ישראל]. כנראה שבטעות הוחלף יוסי חטופא הקבור במירון לנחמן חטופא.

דרכי גישה

מיקום וזיהוי הקבר

אמנם עולי הרגל תיארו כל אחד כדרכו הוא את הציון, ואף החליפו את השמות של נחמן או יוחנן, אך על פי תיאורו המדוייק

של ר' משה ירושלמי, קברם צמודים זה לזה, בכוכין מסותתים בקרקע [אבני גזית], ליד אסתר המלכה [מחוץ לעיר] ומר זוטרא, דבר התואם בדיוק בשטח את הציון [בספר נבואת הילד ומשם הועתק לנגיד ומצוה בסוף הקדמת המחבר מסיים: 'עד כאן מעשה נחמן קטופא דמן כפר ברעם, ויש עמו ג' צדיקים במערה'. נוסח זה לא ברור דיו שכן לא נזכר אצל עולי הרגל כי קבורתו במערה, וכן לא נזכרו צדיקים נוספים עמו]. בעבר היה עץ אלון עם גל אבנים, אולם כיום אינו בנמצא. [גם כאן, מצויין כיום בטעות קברו מצפון לברעם, במערת קבורה, אך טעות היא מאחר וקברו מדרום לכפר ובשני כוכין הוא ואביו].

פרק ד.

מספר הקדוש קב הישר פרק ע"א

ודע, אף שעכשו בזמן הזה אין לנו בדור כמו רבי שמעון בן יוחאי שיוכל לבטל הגזרות רעות, מכל מקום חסדי ה' לא תמנו על כל דור ודור, ומיד שנגזרה איזה גזרה למעלה, רחמנא לצלן, מיד שלוחי מעלה מכריזים ומשמיעים הקול והפרוזה על ידי תינוק ותינקת, והן מתנבאין ואינם יודעים מה מתנבאים. גם הקדוש ברוך הוא מעורר לב הכשרים ויראים, שיתפללו על דורם, והתעוררות בא מעצמותן, ובעת אשר איזה רעות מתעוררות, אז מלאכי דינים משוטטים ומכריזים, וחצי דינים נשלחים ומביאים איזה חלשה לעולם או שאר ענינים רעים בר מנו.

א. "ויבא עד חברון" (במדבר יג, כב). ופרש רש"י: "מלמד שהלך כלב על קברי האבות להתפלל שם שיהיה נצול מעצת מרגלים". ומכאן נתפשט המנהג יפה שבשאר אל, שאנחנו הולכים על קברי אבות להתפלל ביום שמת בו אביו או אמו.

נשמות הצדיקים מרגישים בצער בני ישראל, ומתפללים

בעדם.

ב. ואף אם הוא במקום אחר באותו הפעם ב"יאר-צייט" ואינו במקום ששוכב שם אביו או אמו, מכל מקום פשהולך על שאר קברי ישראל להתפלל, מכל מקום מתעוררים כל הנשמות שבגן עדן באותה התפלה, וסדנא דארעא חד הוא, [פרוש: וגוף הקרקע אחד הוא], שהקדוש ברוך הוא גזר כן להיות נפשות הצדיקים מצויין על הקברות לטובת ישראל, שיהיו שומעין לתחנונות ותפלות

ישראל הבאים להתפלל על הקברות. וכל מי שיש לו איזה צער -
יבוא אל קברי אבותיו או שאר קברים ויודיע צערו להנפשות.

ג. כי בעת שהנשמות ונפשות שומעין תפלתן של החיים
המתפללין על צערן, אז עולין לרוחות שבגן עדן (זהר חלק ב דף
קמא עמוד ב), והרוחות עולין אל חדרי גן עדן אשר שם נשמות
הקדושות, ומעוררין האבות שבארץ ישראל, ושם משתחווים לפני
כסא הכבוד ומתפללין על החיים.

הנשמה בוכה ומתאנחת על שלא זכתה לכנס לגן עדן

ד. אכן כשהנשמה אינה זוכה עדן למקומה בגן עדן העליון,
והיא עדן נדחית מחוץ לפרגודא קדישא [פרוש: מחוץ לפרוכת
הקדש המבדלת בין מקום השכינה] ונדה ונעה, אזי גם הרוח
והנפש נע ונד, ובכל פעם באה הנפש ורוח בתוך הקבר ורואה הגוף
מסבב בתולעים ופיו פתוח ותולעים מקשקשים בו וקרבו וביני
מעיו מלאים רמה ותולעה, אז הנשמה מתאבלת עליו, כמו שאמר
הכתוב (איוב יד כב): "ונפשו עליו תאבל".

שכרון של הצדיקים שזוכים לעולם הבא

ה. מה שאין כן כשהגוף קדוש וטהור, אזי מתעכל הבשר על
ידי העפר, ואז נעשה גופו ובשרו עפר ואפר תכף, ואינו סובל שום
צער של תולעים ורמה - זהו שכר גופו. ושכר הנשמה - בגן עדן
העליון עולה מיד, וכן הרוח לגן עדן התחתון, ובכל שבת וראש
חדש עולה הרוח לגן עדן העליון אשר שם היא הנשמה, ובה הוא
אור וזיו הטהור יורדת למטה במוצאי שבת ויום טוב וראש חדש,
ואז עולה הנפש ומקבלת גם כן מהאור ומהזיו הטהור שקבל הרוח
למעלה מנשמה שבגן עדן העליון.

הנשמות עומדות מקבריהן ונותנות שבח והודאה להשם יתברך

ו. ואז הנפש יורדת ונכנסת תוך הקבר ונוטלת ציור הגוף שהיו בחיותו בעולם הזה, ובציור הזה עומדין ממש בגופות, כמו שהיו בחיותו, ועומדים על הקברים ונותנים שבח והודיה לאל יתברך שמו, על גדל מעלות אור הנשמה, וזיו פניהם מאירים באור גדול, ואז מרבין בשירות ותשבחות בציורן ממש עם העצמות מרקמות ומגלמות כדמיון הגוף.

המתים משבחים להשם יתברך - בכל מוצאי שבת ויום טוב וראש חדש.

ז. ואלו היה רשות לבני אדם לראותו, היו רואים אותם בכל מוצאי שבת ומוצאי ראש חדש ויום טוב בדמיון גופות על הקברים ואומרים שיר ושבח, וזהו שאמר הכתוב (תהלים לה י): "כל עצמותי תאמרנה ה' מי כמוך", 'אומרים' אין כתיב כאן, אלא "תאמרנה", שאומרים המתים שירה ושבח בכל מוצאי שבת ויום טוב וראש חדש.

כשמגיע לאדם פתאום מחשבה טובה לתורה ולמצוות, ידע שאז היא עת רצון להתפלל.

ח. וגם צריך להודיע - בעוד האדם בחיים חיותו, אז הנשמה מעוררת את לבו של אדם לדבר ה', כי זה קבלה היא בידי מספרים קדמונים. ודע, כי בכל עת שיבוא פתאום מחשבה טובה בלב של אדם, מחשבה של שמחה ואהבה לדברי תורה או מצוה, אזי תדע, שאז הוא עת רצון שתהיה מתפלל, וזו התפלה דבוקה תכף בהיכל מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, ובאשר שיש לפעמים עת

כי לא ידח ממנו נדח ❖ חלק שמיני ❖ דברי הנער במוות קליני מה שראה בעולם העליון ע"א

וזמן שנפשו של אדם עגומה עליו - קרוב הדבר, שיש איזה גזרה רעה, חס ושלום, על האדם או על קרוביו או גזרה רעה על כל העולם, כי על פי רב כרוזים יוצאים ומעוררין לבבות האדם, כי הלב יודע מרת נפשו, אף שבאזניו לא שמע, ועל כן אם יתעצל האדם ולא יתפלל תכף, אזי הגזרה ממשמשת ובאה, על כן יזרז האדם את עצמו ויתפלל להקדוש ברוך הוא בדמעות כפי כחו.

מעשה מרבי שמעון בן יוחאי ובנו רבי אלעזר, שבטלו גזרה רעה.

ט. כמבאר בזהר פרשת קדושים (דף טו עמוד א): *^אדיומא חד הוה יתיב רבי שמעון בן יוחאי אתרעא דלוד. זקף עינוי וחזא שמשא דנהיר ואסתים נהורא, ואהדר נהיר ואסתים נהורא, ואהדר נהיר ואסתים נהורא, ונהיר ג' פעמים. אדהכי אתחשיך נהורא ואתחזי בשמשא אוכמי וירוקא, אמר רבי שמעון בן יוחאי לרבי אלעזר בריה: תא אבתראי ונחמי, דהא ודאי גזרה אתגזר, והקדוש ברוך הוא בעי לאודעא לן, דודאי ג' יומין תליא גזרה דאתגזר לעלא, עד דאודיעא הקדוש ברוך הוא לצדיקיא. הדא הוא דכתיב (עמוס ג ז): "כי לא יעשה ה' אלהים דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים".

(* אפרוש הזהר בלשון-קדש:

שיום אחד היה רבי שמעון בן יוחאי יושב בשערי העיר לוד. נשא עינוי למעלה וראה את השמש מאירה ונסתם אורה, וחזרה והאירה ונסתם אורה, וחזרה והאירה ונסתם אורה. בן היה שלש פעמים. בתוף כף נחשף האור ונראה בשמש מראה שחור וירוק. אמר רבי שמעון בן יוחאי לרבי אלעזר בנו: בוא אחרי ונראה, שהרי בודאי נגזרה גזרה, והקדוש ברוך הוא רוצה להודיענו, כי ודאי שלשה ימים תלויה גזרה שנגזרת למעלה, עד שמודיע הקדוש ברוך הוא לצדיקים. זהו שכתוב: "כי לא יעשה ה' אלהים דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים".

י. *¹עד דהוּ אַזְלִי עָאלוּ בְּהוּא כָּרָם. חָמוּ חַד חוּיָא דְהוּא אַתִּי, ופּוּמִיָּה פְּתוּחַ וּמְלֵהָטָא בְּאַרְעָא בְּעַפְרָא. וְאַחִיד יְדִיָּה בְּרִישִׁיָּה דְחוּיָא, וְחָמָא דְהוּא חוּיָא מְרַחֵשׁ בְּלִשְׁנֵיהּ (רוּצָה לוּמַר, דְּהִנְחֵשׁ הָיָה מְרִמּוֹ לְעוֹרַר לְהִנְחֵשׁ הַקְדָּמוֹנִי, שֶׁהִיא סְמָא"ל וְלִילִית הַרְשָׁעָה, שְׂיִתְעוֹרְרוּ דִינִים קָשִׁים עַל הָעוֹלָם), אָמַר לִיָּה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי לְחוּיָא: חוּיָא, זֵיל וְאַיְמָא לְהָאִי חוּיָא דְאַתְקָרִי נְחֵשׁ עֲלִיוֹן, דְּהָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי בְּעֵלְמָא שְׂכִיחַ.

רבי שמעון בן יוחאי הגן בחיים חיותו על כל העולם, שלא ישלטו מזיקים ומשחיתים, חס ושלום.

יא. *¹עֵילִיָּה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי לְרִישִׁיָּה דְּהָהִיא נְחֵשׁ לְחַד נּוֹקְבָא דְּעַפְרָא וְאָמַר: גּוֹזְרֵנִי בְּשֵׁם, דְּכָשֵׁם דְּתַתָּא אַתְחַזִּיר לְנוֹקְבָא דְּעַפְרָא, כֶּף עֲלָאָה יִתְחַזֵּר לְנוֹקְבָא דְּתַהוּמָא רַבָּא, רַחִישׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי בְּצִלוֹתֶיהָ עִם רַבִּי אֶלְעָזָר. עַד דְּהוּוּ מְצָלִי, שְׁמַעוֹן חַד קָלָא דְּהוּי אֹמַר: פּוּטְקָרָא דְּקִטְפָא עוּלוּ לְאַתְרִיכוּ, קִטְפִירִי דְּבוּרִינִי לָא שְׂרָאן בְּעֵלְמָא, דְּהָא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי בְּטִיל לְהוֹן. (פְּרוּשׁ: דְּהוּי יוֹצֵא בַת קוֹל עַל אוֹתָן מְמַנִּים דִּיכוּלִּין לְעֲשׂוֹת הֵזֶק לְעוֹלָם, שְׂיִהִיוּ מְכַרְחִים לְעֵיל לְמָקוּם הָרָאשׁוֹן, בְּמָקוּם אֲשֶׁר שׁוֹכְנִים בְּמִדְבָּרוֹת,

(*) פְּרוּשׁ הַזֶּהר בְּלִשׁוֹן-קִדְשׁ:

בְּעוֹד שְׂהִיּוּ הוֹלְכִים נְכַסּוֹ בְּכָרָם הָהוּא. רָאוּ נְחֵשׁ אַחַד בָּא, וּפְּיּוּ פְּתוּחַ וְלוֹהֵט בְּאַרְץ בְּעַפְרָא, הַחֲזִיק רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי בְּרֵאשׁ הַנְּחֵשׁ, וְרָאָה שְׂהִיָּה הַנְּחֵשׁ מְרַחֵשׁ בְּלִשׁוֹנוֹ, וְהוּא סִימָן שֶׁהַנְּחֵשׁ מְרִמּוֹ לְעוֹרַר לְהִנְחֵשׁ הַקְדָּמוֹנִי, שֶׁהוּא סְמָא"ל וְלִילִית הַרְשָׁעָה, שְׂיִתְעוֹרְרוּ דִינִים קָשִׁים עַל הָעוֹלָם. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי לְנְחֵשׁ: "נְחֵשׁ, לֵךְ וְאָמַר לְנְחֵשׁ הָהוּא שְׁנַקְרָא נְחֵשׁ הָעֲלִיוֹן, שְׂרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי נִמְצָא בְּעוֹלָם."

(*) פְּרוּשׁ הַזֶּהר בְּלִשׁוֹן-קִדְשׁ:

הַכְּנִיס רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי אֶת רֵאשׁוֹ שֶׁל הַנְּחֵשׁ לְנֶקֶב אַחַד שְׁבַעפֶּר וְאָמַר: גּוֹזְרֵנִי בְּשֵׁם, שְׂכָשֵׁם שֶׁהַנְּחֵשׁ הִתְחַתֵּן חוֹזֵר לְנֶקֶב שְׁבַעפֶּר, כֶּף הַנְּחֵשׁ הָעֲלִיוֹן יִחְזוֹר לְנֶקֶב שֶׁל הַתְּהוּמָה הַגְּדוֹל, וְלֹא יִקְטֶרֶג עוֹד בְּעוֹלָם. לְחִשׁוֹ תְּפִלָּה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי וְרַבִּי אֶלְעָזָר. בְּתוֹךְ תְּפִלָּתָם שְׁמַעוֹ קוֹל אַחַד שְׂהִיָּה אֹמַר: "פְּסָקִי גּוֹרוֹת הַכְּנִסוּ חוֹזְרָה לְמָקוּמְכֶם הָרָאשׁוֹן, כִּי הַמְזִיקִים וְהַמְשַׁחִיתִים אֵינָם יְכוּלִים לְשָׂרוֹת בְּעוֹלָם, מִפְּנֵי שְׂרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי בְּטִל אוֹתָם."

כִּיּוֹן דְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי הוּא עֲדִין קָיָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְזָכוּתוֹ מְגִינָה מִפְּנֵי הַפְּרָעָנִיּוֹת).

בְּדוֹרוֹת הַלְלוּ שְׂאִין לָנוּ צְדִיקִים כְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, צְרִיכִים יִרְאִי ה' לְהַתְּפַלֵּל עַל דוֹרָם.

יב. וְדַע, אִף שֶׁעֲכָשׁוּ בְּזַמַּן הַזֶּה אֵין לָנוּ בְּדוֹר כְּמוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי שְׂיֻכָּל לְבַטֵּל הַגְּזֵרוֹת רְעוֹת, מְכַל מְקוֹם חֶסְדֵי ה' לֹא תִמְנֹנוּ עַל כָּל דוֹר וְדוֹר, וּמִיָּד שֶׁנִּגְזְרָה אֵיזָה גְזֵרָה לְמַעֲלָה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, מִיָּד שְׁלוּחֵי מַעֲלָה מְכַרְיָזִים וּמְשַׁמֵּיעִים הַקּוֹל וְהַכְּרוֹז עַל יְדֵי תִינוּק וְתִינֻקָּת, וְהוּן מִתְנַבְּאִין וְאֵינָם יוֹדְעִים מַה מִתְנַבְּאִים. גַּם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְעוֹרֵר לֵב הַכְּשָׁרִים וִירְאִים, שְׂיִתְּפַלְּלוּ עַל דוֹרָם, וְהַתְּעוֹרְרוֹת בָּא מַעֲצָמוֹתָן, וּבָעֵת אֲשֶׁר אֵיזָה רְעוֹת מִתְּעוֹרְרוֹת, אֲזַ מְלַאכֵי דִינִים מְשׁוֹטְטִים וּמְכַרְיָזִים, וְחֻצֵי דִינִים נִשְׁלַחִים וּמְבִיאִים אֵיזָה חֲלָשָׁה לְעוֹלָם אוֹ שְׂאָר עַנְיָנִים רְעִים בַּר מִנָּן.

כְּמַה דְּבָרִים שְׂצָרִיךְ הָאָדָם לְזַהַר, כְּדִי לְהַנְצִיל מִכָּל רַע, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

יג. וְאֲזַ טוֹב לְאָדָם שֶׁלֹּא לְהִרְאוֹת כָּל כֶּף בַּחוּץ תְּדִיר, כְּדֹאִיתָא בְּזַהַר פְּרִשְׁתָּ נַח (דף סט עמוד א): *¹”כִּיּוֹן שְׁנַתְּנָן רְשׁוֹת לְמִשְׁחִית, אֲזִי לְהֵאֵי שְׁלוּחָא רְשׁוֹת לְפִגְעַ בְּאַנְשֵי דְמַהֲלִכִין תְּדִיר בְּרַחוּבוֹת וּבְשׁוּקִים, חַס וְשְׁלוֹם”. וְלָכֵן צָרִיךְ הָאָדָם לְהַתְּפַלֵּל עַל זֶה לְהַנְצִיל מִכָּל רַע, כְּנִזְכָּר לְעִיל. וְצָרִיךְ הָאָדָם לְזַהַר שֶׁלֹּא לְהִזְכִּיר שְׁמוֹ

(*) פְּרוּשׁ הַזֶּהר בְּלִשׁוֹן-קְדָשׁ:

כִּיּוֹן שְׁנִיתְּנָה רְשׁוֹת לְמִשְׁחִית, אֲזִי נִתְּנָת רְשׁוֹת לְאוֹתוֹ שְׁלִיחַ לְפִגְעַ בְּאַנְשֵי שְׁמַהֲלִכִין תְּמִיד בְּרַחוּבוֹת וּבְשׁוּקִים, חַס וְשְׁלוֹם.

עד כי לא ידח ממנו נדח ❖ חלק שמיני ❖ דברי הנער במוות קליני מזה שראה בעולם העליון

בתפלתו, דכיון דמזכיר שמו, אז משגיחין לעין עליו במעשיו, וכן ימצאו מקטרגים דינזקי ליה [פרוש: שיזיקו לו], חס ושלום.

כאשר מתפלל לא יתפלל רק עבור עצמו, אלא שיכלל עצמו בתוך כלל ישראל

יד. והביא הזהר ראיה, שאמר אלישע הנביא לשונמית (מלכים ב ד יג): *^ה"היש לך לדבר אל המלך" - דא הקדוש ברוך הוא, דההוא יומא ראש השנה הוי, דכדין אקרי הקדוש ברוך הוא "מלך הקדוש" ו"מלך המשפט", "ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת" - לא בעינא דיזכרון שמי שישגיחון בי, אלא "בתוך עמי אנכי יושבת". תא חזי, בשעתא דרגזא הוי בעלמא, לא אדכר שם נח, כיון דדינא אתעבר, כתיב (בראשית ח א): "ויזכר אלהים את נח" השתא אדכר שם נח.

אם האדם מביט אל הסוף, בודאי יצליח בתורה ובמעשים טובים ויבוא לחיי עולם הבא

טו. וכל זה להודיע כי האדם נדון במשקל, ולכל מעשה טוב יש מליץ טוב, ולכל ענין רע יש מקטרג. אשרי מי שאוהב את נשמתו יותר מגופו, ועושה עולם הזה טפל, ועולם הבא עקר, ובכל יום ויום צופה ומביט אל הסוף, שסוף אדם למות, ואז בודאי יצליח בתורתו ובמעשים הטובים, שיבוא לחיי עולם הבא.

(* הפרוש הזהר בלשון-קדש:

"היש לך לדבר אל המלך" - זה הקדוש ברוך הוא, שאותו היום ראש השנה היתה, שאז נקרא הקדוש ברוך הוא "מלך הקדוש" ו"מלך המשפט", "ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת" - איני רוצה שיזכירו שמי במיוחד, אלא "בתוך עמי אנכי יושבת". בוא וראה, בשעה שהיה רגז בעולם, לא הזכיר שם נח, כיון שעבר הדין, כתוב: "ויזכר אלהים את נח" - עכשו הזכיר שם נח.

כי לא ידח ממנו נדח ❖ חלק שמיני ❖ דברי הנער במוות קליני מה שראה בעולם העליון עה

פרק י'

האם יש נבואה בילדים?

שאלה: האם ילדים קטנים ידעו סודות התורה מה שגדולים לא ידעו?

תשובה: רבי שמעון בן יוחאי ע"ה פוסק בזוהר הקדוש, שילדים ידעו נסתרות, וכך פוסר הקב הישר פרק ע"א. מי שלא מאמין בזה אינו קם לתחיית המתים, מפני שהוא אפיקורס ואינו מאמין, בכמה מי"ג עיקרים אלו: ו - אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלָמָה. שְׁכָל דְּבָרֵי נְבִיאִים אֶמֶת. ז - אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלָמָה. שְׁנִבּוֹאֵת מִשֶּׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם הַיְתֵה אֶמְתִּית. וְשֶׁהוּא הָיָה אָב לְנְבִיאִים. לְקוּדְמִים לְפָנָיו וְלְבָאִים אַחֲרָיו. ח - אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלָמָה. שְׁכָל הַתּוֹרָה הַמְצוּיָה עִתָּה בְּיַדֵּינוּ הִיא הַנְּתוּנָה לְמִשֶּׁה רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם. ט - אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלָמָה. שֶׁזֶּאת הַתּוֹרָה לֹא תֵהָא מְחֻלָּפֵת וְלֹא תֵהָא תּוֹרָה אַחֲרֵת מֵאֵת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

כל אחד יפרסם המאמרים מקדושי עליון שמחויבים ללמוד זוהר לזקנים עם נערים וקרוב לימות המשיח אפילו נערים קטנים ידעו נסתרות כמבואר בזוה"ק, ועוד, והנה אעתיק כמה מאמרים שלקטתי בענין זה¹.

1. בענין גודל החיוב לימוד הזוהר זקנים עם נערים:

גודל החיוב על כל אחד אשר נקרא בשם "ישראל" ללמוד בספר הזוהר

זקנים עם נערים, הקטנים עם הגדולים, עשיר ואביון, גאונים עם הגדולים, חכמים עם המזונים

וצאן קדשים, מקטן שהגיע לחינוך ויהיו ניצולים מכל פגעים רעים

קרוב לימות המשיח, אפילו נערים ידעו נסתרות

אמר לון' רבי שמעון לית' רעותא דקודשא בריך הוא בדא דיתגלי כל כך לעלמא וכד יהא קריב ליומי משיחא, אפילו' רבי דעלמא זמינין לאשכחא' טמירין דחכמתא ולמנדע' ביה' קצין וחושבינן, ובהוא' זמנא אתגליא לכלא.

[ותרגום ללשון הקודש]: אמר להם רבי שמעון אין רצונו של הקב"ה בזה שיתגלה לעולם כל כך, וכשיהיה קרוב לימות המשיח אפילו נערים שבעולם עתידים למצוא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל. (זוה"ק פרשת וירא דף קיח ע"א).

קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד הקדוש של התיקונים והזוהר יחיד ורבים מנער ועד זקן

מזמן אשר הציץ זרח אור יקרות של שני מאורות הגדולים ספר התיקונים וספר הזוהר קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד הקדוש של התיקונים והזוהר יחיד ורבים מנער ועד זקן, והגם דאין לאל ידם להשיג ולהבין סוד אמרות טהורות שבספרים הקדושים האלה אף על פי כן שותים בצמא את דבריהם ומתלהבין בקריאתן מאוד מאוד. (רבנו יוסף חיים, הבן איש חי, בהקדמת התיקונים בניהו)

צריכים לעודד את כולם לעסוק בספר הזוהר, שרק על ידו תבוא האנושות לגאולה הרוחנית ולביאת המשיח, לכן אסור להתחמק מלימוד הקבלה

האיסור ללמוד קבלה היה רק לזמן קצוב, ומעכשיו והלאה צריכים לעודד את כולם לעסוק בספר הזוהר, מפני שרק על ידי לימוד הזוהר תבוא האנושות לגאולה הרוחנית ולביאת המשיח. ולכן אסור להתחמק מלימוד הקבלה.

(תוכן דברי הרה"ק אברהם אזולאי. ספר "אור החמה" ביאור על הזוהר, פרעמישלא, 1896).

לו עמי שומע לי, היו שוקדין כל ימיהם ללמוד ספר הזוהר והתיקונים, כתבי מרן בלול עם חסידות והקדמות של מרן הריב"ש זצ"ל והיו מבטלין כל הגזירות רעות, כן השפעות פשטיות, בני חיי מזוני והלומד זקן, בסודות ורזין דאורייתא, רזין דעתיק יומין, זקן מלא רחמים, דומה לדין כתובה על נייר מחוק, שאינו נחקק כל כך במוחו ומחשבתו ויכול לטעות בהם הרבה, כי נמחק חוזר כותב ונמחק. וכן יש הרבה שוטים שבורחים מללמוד רזין של מרן האר"י וספר הזוהר אשר הם חיינו, ולו עמי שומע לי, בעקבות משיחא אשר הרע והמינות גובר, היו שוקדין כל ימיהם ללמוד ספר הזוהר והתיקונים כתבי מרן בלול עם חסידות והקדמות של מרן הריב"ש זצ"ל והיו מבטלין כל הגזירות רעות והיו ממשיכין שפע ואור על כל העולמות, כן השפעות פשטיות, בני חיי מזוני.

(רבינו הקדוש יצחק אייזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

חיות אדם הישראלי תלוי בספר הזוהר ובכתבי מרן ללמוד בקדושה ובשמחה ובנועם וביראה ואהבה כל אחד לפי השגתו וקדושתו וכל ישראל קדושים

טעמו וראו כי טוב הוי"ה ממש, חיות אדם הישראלי תלוי בספר הזוהר ובכתבי מרן ללמוד

בקדושה ובשמחה ובנועם וביראה ואהבה כל אחד לפי השגתו וקדושתו וכל ישראל קדושים כו'.
(רבינו הקדוש יצחק אייזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

בדור הזה שהמינות גובר צריכין ללמוד עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזוהר והתיקונים

ולו עמי שומע לי בדור הזה שהמינות גובר היו לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזוהר

והתיקונים להגות בהם והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו ויתקיים. וכך היה רוכש יראת שמים במקום חכמה חיצונית.

(רבינו הקדוש יצחק אייזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

לימוד ספר הזוהר נשגב מאד, אפילו אם שוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקב"ה ודומה לתינוק קטן שאינו יודע דבר ומדבר חציין של תבות בלעגי שפה, ואביו ואמו יצחקו לו ישמחו לקולו, כך יושב בשמים ישחק וישמח אפילו אין דעתו משגת.

לימוד ספר הזוהר נשגב מאד לטהר ולקדש הנפש, ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו

שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקב"ה כדכתיב (שה"ש א, ד) ודגלו עלי אהבה וכו', הא למה הדבר דומה, לתינוק קטן שאינו יודע דבר ומדבר חציין של תבות בלעגי שפה, ואביו ואמו יצחקו לו ישמחו לקולו, כך יושב בשמים ישחק וישמח כשהאיש הישראלי יש לו חבה בתורה ורוצה ללמוד אך אין דעתו משגת.

(פלא יועץ, ערך זוהר)

נערים קטנים ילמדו מסוד ה'

רבי שמעון בן יוחאי בעצמו אמר: שנערים קטנים ילמדו מסוד ה'.

(אור החמה)

כל אחינו בית ישראל יקבעו לימוד בספר הזוהר הקדוש יחד עשיר ואביון קטון וגדול שם הוא

הבה נקוה כי באופן כזה כל אחינו בית ישראל יקבעו לימוד בספר הזוהר הקדוש יחד עשיר

ואביון קטון וגדול שם הוא.

(הקדמת הרבנים לזוהר דפוס ג'רבה)

מה טוב ומה נעים אם ישתדלו לקבוע חבורות ללימוד הזה בפרט לעת כזאת אשר ניצוצי הגאולה החלו לפרוח עלינו להשתדל בלימוד הקדוש הזה המסוגל לביאת משיח צדקינו

ומה טוב ומה נעים אם ישתדלו לקבוע חבורות ללימוד הזה ובפרט לעת כזאת אשר ניצוצי

הגאולה החלו לפרוח עלינו להשתדל בלימוד הקדוש הזה המסוגל לביאת משיח צדקינו כאשר דבר

בקדשו אליהו הנביא זכור לטוב לרעיא מהימנא דבהאי ספר הזוהר יתפרקון מן גלותא וביה יפקון מו

גלותא. וה' יחיש גאולתינו בביאת משיח צדקנו בעגלה ובזמן קריב במהרה בימינו אמן.

(הקדמת הרבנים לזוהר דפוס ג'רבה)

כי לא ידח ממנו נדח ❖ חלק שמיני ❖ דברי הנער במוות קליני מזה שראה בעולם העליון עט

בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ קַב הַיֵּשֶׁר פָּרָק ע"א

וְדַע, אִךְ שְׁעַכְשׁוּ בַּזְמַן הַזֶּה אֵין לָנוּ בַּדוֹר כְּמוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי שְׁיוֹכַל לְבַטֵּל הַגְּזֵרוֹת רְעוֹת, מִכָּל מְקוֹם חֲסָדֵי ה' לֹא תִמְנֹנוּ עַל כָּל דוֹר וְדוֹר, וּמִיָּד שְׁנַגְזְרָה אֵיזָה גְזֵרָה לְמַעַלָּה, רַחֲמָנָא לְצַלּוּן,

כל ישראל מחוייבים ללמוד בספר התורה של רשב"י, אחד גאון, אחד רב גדול, אחד חכם, אחד המון, אחד קטן שהגיע לחינוך

אשר על כן כל ישראל מחוייבים ללמוד בספר התורה הזה של רשב"י, אחד גאון, אחד רב גדול, אחד חכם, אחד המון, אחד קטן שהגיע לחינוך, בעיתים מזומנים ומוכשרים אשר המה מסודרים דבר יום ביומו מראש חודש אלול עד מנחת יום הכיפורים נחתם עת עקידת יצחק לקרב הגאולה ויהיו ניצולים מכל פגעים רעים.
(תיקוני הזוהר, כגן הירק הקדמת המחבר)

מקטנים עד גדולים חייבים ללמוד זוהר הקדוש

התורה ניתנה ללמוד וללמד בכדי שכולם יודעים מקטנים עד גדולים, דעת ה', וגם מצינו בהרבה ספרי מקובלים שמזהירים על לימוד חכמה זו שכל אדם חייב ללמוד אותה.
(ר' יצחק בן צבי אשכנזי, טהרת הקודש, קמ"ז)

הלואי לא היו מקילין גדולי הדור בלימוד החכמה הקדושה – והלואי היו מלמדין דרך לתלמידיהם לעסוק בחכמה הלזו

ואומר אני הלואי שלא היו מקילין גדולי הדור בלימוד החכמה הקדושה והלואי היו מלמדין דרך לתלמידיהם לעסוק בחכמה הלזו אזי בודאי לא היה שום הרמת ראש לחכמת החיצונית והיו כל החכמות נדחים מפניה כמו שנדחה החושך מפני האור אך שעונותיו גרמו שגם כמה וכמה מצדיקי הדור סגרו את דלתי החכמה בפני פרחי הכהונה ואמרו שלא ילמדו עד שיהיו בעלי מדריגה ורוח הקודש והנה עבור זה נשארנו ערומים מן החכמה הקדושה ונתגבר בעונותינו הרבים חשיכות החכמות החיצוניות הכסיל בחושך הולך ובמהרה בימינו "ויאמר אלקים יהי אור" ויאר לנו.
(מהרצ"א מדינוב, מעין גנים, פרק א' אות ה')

מי יתן שיתחילו ללמוד עם הצאן קדושים כשהם עדיין בני 10-9 שנים, ספר הזוהר הקדוש, ויהיה בודאי הגאולה בקרוב בלי שום חבלי משיח

מי יתן והיה שיתחילו ללמוד עם הצאן קדושים כשהם עדיין בקטנותם בן ט' וי' שנים ספר

הזוהר הקדוש... והיו בודאי הגאולה בקרוב בלי שום חבלי משיח.
(ספר סגולת ישראל להגה"צ רבי שבתי ליפשיץ – מערכת ז' אות ה')

מִיַּד שְׁלוּחֵי מַעֲלָה מְכַרְיָזִים וּמְשַׁמְיָעִים הַקּוֹל וְהַכְּרוֹז עַל יְדֵי תִּינוּק
וְתִינֻקָּת, וְהֵן מִתְנַבְּאִין וְאִינָם יוֹדְעִים מָה מִתְנַבְּאִים. גַּם הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מְעוֹרֵר לֵב הַכְּשָׁרִים וִירָאִים, שְׂשִׁית־פִּלְלוֹ עַל דּוֹרָם,
וְהַתְּעוֹרְרוֹת בָּא מַעֲצָמוֹתָן, וּבָעֵת אֲשֶׁר אֵיזָה רְעוֹת מִתְּעוֹרְרוֹת, אֲזַ
מִלְּאֲכֵי דִינִים מְשׁוֹטְטִים וּמְכַרְיָזִים, וְחֲצֵי דִינִים נִשְׁלָחִים וּמְבִיאִים
אֵיזָה חֲלָשָׁה לְעוֹלָם אוֹ שְׂאָר עֲנִינִים רְעִים בַּר מִנֵּן